

Официален вестник на Европейския съюз

С 433

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63

14 декември 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/С 433/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/С 433/02

Дело C-623/17: Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Investigatory Powers Tribunal — Лондон — Обединено кралство) — Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service (Преюдициално запитване — Обработване на лични данни в областта на електронните съобщения — Доставка на електронни съобщителни услуги — Общо и неизбирателно предаване на данни за трафик и на данни за местонахождение — Директива 2002/58/ЕО — Приложно поле — Член 1, параграф 3 и член 3 — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Член 5 и член 15, параграф 1 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Член 4, параграф 2 ДЕС) 2

2020/C 433/03	Съединени дела C-511/18, C-512/18 и C-520/18: Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2020 г. (преюдициално запитване Conseil d'État, Cour constitutionnelle — Белгия, Франция) — La Quadrature du Net (C-511/18 и C-512/18), French Data Network (C-511/18 и C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 и C-512/18), Igwan.net (C-511/18)/Premier ministre (C-511/18 и C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 и C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres (Преюдициално запитване — Обработване на лични данни в областта на електронните съобщения — Доставчици на електронни съобщителни услуги — Доставчици на услуги за съхраняване на данни и доставчици на достъп до интернет — Общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение — Автоматизиран анализ на данните — Достъп в реално време до данните — Защита на националната сигурност и борба с тероризма — Борба с престъпността — Директива 2002/58/ЕО — Приложно поле — Член 1, параграф 3 и член 3 — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Член 5 и член 15, параграф 1 — Директива 2000/31/ЕО — Приложно поле — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 4, 6 — 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Член 4, параграф 2 ДЕС)	3
2020/C 433/04	Дело C-521/18: Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA (Преюдициално запитване — Възлагане на поръчки в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги — Директива 2014/25/ЕС — Член 13 — Дейности, свързани с доставката на пощенски услуги — Възложители — Публични предприятия — Допустимост)	6
2020/C 433/05	Дело C-611/18 P: Решение на Съда (седми състав) от 28 октомври 2020 г. — Pirelli & C. SpA/Европейска комисия, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на електрически кабели — Подялба на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2 — Правомощия на Европейската комисия по отношение на глобите — Отговорност за нарушението — Презумпция за действително упражняване на решаващо влияние — Задължение за мотивиране — Основни права — Възражение за поредност — Правомощие за пълен съдебен контрол)	6
2020/C 433/06	Съединени дела C-720/18 и 721/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Ferrari S.p.A./DU („Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 12, параграф 1 — Реално използване на марка — Доказателствена тежест — Член 13 — Доказване на използването „за част от стоките или от услугите“ — Марка, изобразяваща модел на автомобил, производството на който е спряно — Използване на марката за резервни части и за услуги във връзка с този модел — Използване на марката за употребявани автомобили — Член 351 ДФЕС — Конвенция между Федерална република Германия и Конфедерация Швейцария — Взаимна защита на патентите, дизайнните, марките и моделите)	7
2020/C 433/07	Дело C-112/19: Решение на Съда (десети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Aachen — Германия) — Marvin M./Kreis Heinsberg (Преюдициално запитване — Директива 2006/126/ЕО — Член 2, параграф 1 и член 11, параграф 4 — Свидетелство за управление на моторно превозно средство — Взаимно признаване — Обхват на задължението за признаване — Свидетелство за управление на моторно превозно средство при замяна — Замяна, извършена към момент, когато правото на управление на моторно превозно средство е било отнето от държавата членка на издаване — Измама — Отказ за признаване на издадено при замяна свидетелство за управление на моторно превозно средство)	8
2020/C 433/08	Дело C-243/19: Решение на Съда (втори състав) от 29 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — A/Veselības ministrija (Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 20, параграф 2 — Директива 2011/24/ЕС — Член 8, параграфи 1 и 5, както и параграф 6, буква г) — Здравно осигуряване — Болнични услуги, предоставени в държава членка, различна от държавата членка по осигуряване — Отказ на предварително разрешение — Болнично лечение, което може да се осигури ефективно в държавата членка по осигуряване — Член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Разлика в третирането, основана на религията)	9

2020/C 433/09	Дело C-273/19 P: Решение на Съда (десети състав) от 22 октомври 2020 г. — Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anartyxis (ЕКЕТА)/Европейска комисия (Обжалване — Клауза за подсъдност — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Член 52 — Регламент (ЕО) № 2321/2002 — Решение № 1513/2002/ЕО — Споразумение за отпускане на безвъзмездни финансови средства — Проект „Sensation“ — Шеста рамкова програма — Допустими разходи — Конфликт на интереси — Тежест на доказване — Отчети за отработено време — Одитен доклад — Доказателствена стойност — Принцип на добро финансово управление — Принцип на пропорционалност)	10
2020/C 433/10	Дело C-274/19 P: Решение на Съда (десети състав) от 22 октомври 2020 г. — Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anartyxis (ЕКЕТА)/Европейска комисия (Обжалване — Клауза за подсъдност — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 — Регламент (ЕО) № 1906/2006 — Споразумение за отпускане на безвъзмездни финансови средства „Actibio“ — Проект „Actibio“ — Седма рамкова програма — Допустими разходи — Конфликт на интереси — Тежест на доказване — Отчети за отработено време — Одитен доклад — Доказателствена стойност — Принцип на пропорционалност)	10
2020/C 433/11	Дело C-275/19: Решение на Съда (девети състав) от 22 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (Преюдициално запитване — Процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и на правилата относно услугите на информационното общество — Понятие „технически регламент“ — Задължение на държавите членки да уведомяват Европейската комисия за всеки проект на технически регламент — Непротивопоставимост спрямо частноправни субекти на техническия регламент, за който не е направено уведомление — Неприложимост спрямо доставчици на услуги)	11
2020/C 433/12	Дело C-313/19 P: Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2020 г. — Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)/Европейска комисия (Обжалване — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Подновяване на одобрението на активното вещество глифозат — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 — Жалба за отмяна, подадена от сдружение — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Лице, което е засегнато пряко)	12
2020/C 433/13	Дело C-321/19: Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — BY, CZ/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Директива 1999/62/ЕО — Директива 2006/38/ЕО — Заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури — Член 7, параграф 9 — Член 7а, параграфи 1 и 2 — Тол такси — Принцип на възстановяване на инфраструктурните разходи — Инфраструктурни разходи — Разходи за експлоатация — Разходи за пътна полиция — Превिшаване на разходите — Директен ефект — Последващо обосноваване на прекомерно висока тол такса — Ограничаване на действието на съдебното решение във времето) . . .	12
2020/C 433/14	Дело C-576/19 P: Решение на Съда (девети състав) от 29 октомври 2020 г. — Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Европейска агенция по лекарствата (Обжалване — Достъп до документи на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, второ тире — Изключение, свързано със защитата на съдебните производства — Член 4, параграф 2, първо тире — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Документи, представени в рамките на заявление за разрешение за търговия с лекарствен продукт за хуманна употреба — Решение за предоставяне на достъп до документите на трето лице)	13
2020/C 433/15	Дело C-608/19: Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C. (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Регламент (ЕС) № 1407/2013 — Член 3 — Помощ de minimis — Член 6 — Контрол — Предприятия, които надхвърлят тавана de minimis поради кумулирането с получени по-рано помощи — Възможност да се избира между намаляването на предходна помощ или отказа от нея, за да се спазва таванът de minimis)	14

2020/C 433/16	Дело C-637/19: Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen — Швеция) — BY/CX (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятието „публично“ — Изпращане по електронен път до съд на защитено произведение като доказателство в съдебно производство)	14
2020/C 433/17	Дело C-702/19 P: Решение на Съда (девети състав) от 22 октомври 2020 г. — Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките за продажба на хранителни стоки на дребно — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23 — Член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека — Основно право на справедлив съдебен процес — Принцип на равни процесуални възможности — Право на разпит на свидетелите на другата страна — Изслушване на свидетели — Мотивиране — Единно продължено нарушение — Таван на глобата)	15
2020/C 433/18	Дело C-623/18: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Полша), постъпило на 3 октомври 2018 г. — Prokuratura Rejonowa w Słubicach/BQ	15
2020/C 433/19	Дело C-361/20 P: Жалба, подадена на 4 август 2020 г. от YG срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 28 май 2020 г. по дело T-518/18, YG/Комисия	16
2020/C 433/20	Дело C-372/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 6 август 2020 г. — QY/Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk	16
2020/C 433/21	Дело C-388/20: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 14 август 2020 г. — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG	18
2020/C 433/22	Дело C-421/20: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 8 септември 2020 г. — Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft	19
2020/C 433/23	Дело C-434/20: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 16 септември 2020 г. — flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	20
2020/C 433/24	Дело C-435/20: Преюдициално запитване от Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Германия), постъпило на 16 септември 2020 г. — С./Федерална република Германия	20
2020/C 433/25	Дело C-438/20: Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 18 септември 2020 г. — BT/Eurowings GmbH	21
2020/C 433/26	Дело C-442/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/27	Дело C-443/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	22
2020/C 433/28	Дело C-444/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company	23
2020/C 433/29	Дело C-445/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — PN и LM/Ryanair Designated Activity Company	24

2020/C 433/30	Дело C-449/20: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 22 септември 2020 г. — Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira . . .	24
2020/C 433/31	Дело C-451/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 23 септември 2020 г. — Airhelp Limited/Austrian Airlines AG	25
2020/C 433/32	Дело C-454/20: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд Луковит (България) на 23 септември 2020 година — наказателно производство срещу AZ	25
2020/C 433/33	Дело C-456/20 P: Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от Crédit agricole SA срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-576/18, Crédit agricole SA/ЕЦБ	26
2020/C 433/34	Дело C-457/20 P: Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от Crédit agricole Corporate and Investment Bank срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-577/18, Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ЕЦБ	27
2020/C 433/35	Дело C-458/20 P: Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от CA Consumer Finance срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-578/18, CA Consumer Finance/ЕЦБ	28
2020/C 433/36	Дело C-462/20: Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 25 септември 2020 г. — Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) и др. /Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze .	28
2020/C 433/37	Дело C-464/20 P: Жалба, подадена на 26 септември 2020 г. от KF срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 юли 2020 г. по дело T-619/19, KF/SatCen	29
2020/C 433/38	Дело C-467/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 28 септември 2020 г. — BC/Deutsche Lufthansa AG	31
2020/C 433/39	Дело C-470/20: Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 29 септември 2020 г. — AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering	31
2020/C 433/40	Дело C-473/20: Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 30 септември 2020 година — „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД / Комисия за финансов надзор .	32
2020/C 433/41	Дело C-484/20: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 1 октомври 2020 г. — Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	33
2020/C 433/42	Дело C-487/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 2 октомври 2020 г. — Philips Orăștie S.R.L./Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	34
2020/C 433/43	Дело C-489/20: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 2 октомври 2020 г. — UB/Kauno teritorinė munitinė	34
2020/C 433/44	Дело C-490/20: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 2 октомври 2020 година — В.М.А. / Столична община, район „Панчарево“	35

2020/C 433/45	Дело C-497/20: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 30 септември 2020 г. — Randstad Italia SpA/Umana SpA и др.	36
2020/C 433/46	Дело C-499/20: Преюдициално запитване от Symvoulia tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 1 октомври 2020 г. — DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energeias	37
2020/C 433/47	Дело C-508/20: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 9 октомври 2020 г. — RM/Landespolizeidirektion Steiermark	38
2020/C 433/48	Дело C-510/20: Иск, предявен на 12 октомври 2020 — Европейска комисия / Република България	39
2020/C 433/49	Дело C-520/20: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Силистра (България) на 16 октомври 2020 година — DB, LY / Началник на Районно управление гр. Силистра при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи	40
Общ съд		
2020/C 433/50	Съединени дела T-479/11 RENV и T-157/12 RENV: Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — Франция и IFP Énergies nouvelles/Комисия (Държавни помощи — Научни изследвания в областта на петролните залежи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция — Имплицитна неограничена държавна гаранция, предоставена на IFPEN посредством даването на статут на EPIC — Предимство — Презумпция за съществуването на предимство — Пропорционалност)	41
2020/C 433/51	Дело T-316/18: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — První novinová společnost/Комисия (Държавни помощи — Пощенски сектор — Задължение за предоставяне на универсална услуга — Решение да не се повдигат възражения — Защита на процесуалните права — Продължителност на производството — Пълно и достатъчно разглеждане на преписката от Комисията — Компенсация за изпълнение на задължението за предоставяне на универсална услуга — Услуга от общ икономически интерес — Директива 97/67/ЕО — Метод на избегнатите нетни разходи — Задължение за мотивиране)	42
2020/C 433/52	Дело T-583/18: Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — GVN/Комисия (Държавни помощи — Обществен пътнически превоз — Компенсиране на разходите, свързани със задълженията за извършване на обществена услуга — Задължение за определяне на максимални тарифи за ученици, студенти, чираци и лица с намалена подвижност — Член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт на провинция Долна Саксония) — Решение да не се повдигат възражения — Член 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Прехвърляне на финансови средства от провинция на органи, които организират пътнически превози на общинско равнище — Понятие за помощ)	42
2020/C 433/53	Дело T-597/18: Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — Hermann Albers/Комисия (Държавни помощи — Обществен пътнически превоз — Компенсация за разходи, свързани с изпълнението на задължения за обществени услуги — Задължение за установяване на максимални тарифи за ученици, студенти, стажанти и лица с намалена подвижност — Член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт на Долна Саксония) — Решение да не се повдигат възражения — Член 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Прехвърляне на финансови средства от федерална провинция на органите, организирани превоза на общинско равнище — Понятие за помощ — Задължение за уведомяване)	43
2020/C 433/54	Дело T-48/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — smart things solutions/EUIPO — Samsung Electronics (smart:things) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „smart:things“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 59, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001)	44
2020/C 433/55	Дело T-249/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Karpeta-Kovalyova/Комисия (Публична служба — Договорно наети служители — Възнаграждение — Решение, с което се отказва правото на надбавка за експатриране, на дневна надбавка, на надбавка за настаняване и възстановяването на разходите за преместване и пътните разходи при постъпване на служба — Член 4, параграф 1, буква а) от приложение VII от Правилника — Дипломатически статут — Петгодишен референтен период — Понятие за обичайно местоживее)	45

2020/C 433/56	Дело T-349/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Decathlon/EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „athlon custom sportswear“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „DECATHLON“ — относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) . . .	45
2020/C 433/57	Дело T-607/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „FAKE DUCK“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Принципи на равно третиране и на законност)	46
2020/C 433/58	Дело T-788/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Body Attack Sports Nutrition/EUIPO — Sakkari (Sakkattack) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sakkattack“ — По-ранни международни словни марки „ATTACK“ и „Body Attack“ и по-ранна международна фигуративна марка „Body Attack SPORTS NUTRITION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	46
2020/C 433/59	Дело T-818/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Dvectis CZ/EUIPO — Yado (поддържаща възглавница) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, изобразяващ поддържаща възглавница — Предходен промислен дизайн — Основание за недействителност — Липса на отличителен характер — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Задължение за мотивиране)	47
2020/C 433/60	Дело T-847/19: Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — X-cen-tek/EUIPO — Altenloh, Brinck & Co. (PAX) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PAX“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз и международни марки „SPAX“ — Относително основание за отказ — Доминиращ елемент — Липса на неутрализиране — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Прилагане на закона във времето) . . .	48
2020/C 433/61	Дело T-851/19: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Body Attack Sports Nutrition/EUIPO — Sakkari (SAKKATTACK) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SAKKATTACK“ — По-ранни международни словни марки „ATTACK“ и „Body Attack“ и по-ранна международна фигуративна марка „Body Attack SPORTS NUTRITION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	48
2020/C 433/62	Дело T-2/20: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE“ — По-ранна национална словна марка „BIOPLAK“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	49
2020/C 433/63	Дело T-49/20: Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Rothenberger/EUIPO — Paper Point (ROBOX) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ROBOX“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „OROBOS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Самостоятелна подкатегория от стоки — Вземане предвид на описателен елемент — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	50
2020/C 433/64	Дело T-180/20: Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки (Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Декларация на Конференцията на представителите на правителствата на държавите членки относно последиците от оттеглянето на Обединеното кралство за генералните адвокати на Съда — Акт, неподлежащ на обжалване — Недопустимост)	50
2020/C 433/65	Дело T-184/20: Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съд на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Писмо на председателя на Съда, с което държавите членки са приканени да назначат генерален адвокат — Акт, неподлежащ на обжалване — Недопустимост)	51

2020/C 433/66	Дело T-550/20: Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съвет и представители на правителствата на държавите членки (Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Решение на представителите на правителствата на държавите членки за назначаване на генерален адвокат в Съда — Акт, неподлежащ на обжалване — Явна недопустимост)	51
2020/C 433/67	Дело T-575/20: Жалба, подадена на 11 септември 2020 г. — OD/Комисия	52
2020/C 433/68	Дело T-576/20: Жалба, подадена на 17 септември 2020 г. — Evropská vodní doprava-sped. и др./Парламент и Съвет	53
2020/C 433/69	Дело T-586/20: Жалба, подадена на 24 септември 2020 г. — MN/Европол	55
2020/C 433/70	Дело T-587/20: Жалба, подадена на 24 септември 2020 г. — MO/Съвет	55
2020/C 433/71	Дело T-608/20: Жалба, подадена на 29 септември 2020 г. — JD/EIB	56
2020/C 433/72	Дело T-614/20: Жалба, подадена на 1 октомври 2020 г. — Casino, Guichard-Perrachon/Комисия . .	58
2020/C 433/73	Дело T-618/20: Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — FZ и др./Комисия	59
2020/C 433/74	Дело T-619/20: Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — FJ и др./ECBД	60
2020/C 433/75	Дело T-625/20: Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия	60
2020/C 433/76	Дело T-629/20: Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — Delifruit/Комисия	61
2020/C 433/77	Дело T-638/20: Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — JP/Commission	62
2020/C 433/78	Дело T-639/20: Жалба, подадена на 22 октомври 2020 г. — TIB Chemicals/Комисия	62
2020/C 433/79	Дело T-646/20: Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — NG и др./Парламент и Съвет	64
2020/C 433/80	Дело T-649/20: Жалба, подадена на 27 октомври 2020 г. — Impresa comune Clean Sky 2/NG . . .	65
2020/C 433/81	Дело T-653/20: Жалба, подадена на 28 октомври 2020 г. — Mylan Ireland/EMA	65
2020/C 433/82	Дело T-657/20: Жалба, подадена на 30 октомври 2020 г. — Ryanair/Комисия	66
2020/C 433/83	Дело T-658/20: Жалба, подадена на 2 ноември 2020 г. — Jakober/EUIPO (Форма на чаша)	67
2020/C 433/84	Дело T-298/18: Определение на Общия съд от 30 септември 2020 г. — Banco Comercial Português и др./Комисия	67
2020/C 433/85	Дело T-694/18: Определение на Общия съд от 30 септември 2020 г. — DEI/Комисия	68

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 433/01)

Последна публикация

ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 414, 30.11.2020 г.

ОВ С 399, 23.11.2020 г.

ОВ С 390, 16.11.2020 г.

ОВ С 378, 9.11.2020 г.

ОВ С 371, 3.11.2020 г.

ОВ С 359, 26.10.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Investigatory Powers Tribunal — Лондон — Обединено кралство) — Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

(Дело C-623/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обработване на лични данни в областта на електронните съобщения — Доставчици на електронни съобщителни услуги — Общо и неизбирателно предаване на данни за трафик и на данни за местонахождение — Директива 2002/58/ЕО — Приложно поле — Член 1, параграф 3 и член 3 — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Член 5 и член 15, параграф 1 — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Член 4, параграф 2 ДЕС)

(2020/C 433/02)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Investigatory Powers Tribunal — Лондон

Страни в главното производство

Жалбоподател: Privacy International

Ответници: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 3, член 3 и член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година, във връзка с член 4, параграф 2 ДЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че национална правна уредба, която позволява на държавен орган да задължи доставчиците на електронни съобщителни услуги да предават на службите за сигурност и разузнавателните служби данни за трафик и данни за местонахождение с цел опазването на националната сигурност, попада в приложното поле на тази директива.

- 2) Член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с член 4, параграф 2 ДЕС, членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата за основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява на държавен орган с цел опазването на националната сигурност да наложи на доставчиците на електронни съобщителни услуги задължение за общо и неизбирателно предаване на службите за сигурност и разузнавателните служби на данни за трафик и данни за местонахождение.

⁽¹⁾ ОВ C 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2020 г. (преюдициално запитване Conseil d'État, Cour constitutionnelle — Белгия, Франция) — La Quadrature du Net (C-511/18 и C-512/18), French Data Network (C-511/18 и C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 и C-512/18), Igwan.net (C-511/18)/Premier ministre (C-511/18 и C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 и C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres

(Съединени дела C-511/18, C-512/18 и C-520/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обработка на лични данни в областта на електронните съобщения — Доставчици на електронни съобщителни услуги — Доставчици на услуги за съхраняване на данни и доставчици на достъп до интернет — Общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение — Автоматизиран анализ на данните — Достъп в реално време до данните — Защита на националната сигурност и борба с тероризма — Борба с престъпността — Директива 2002/58/ЕО — Приложно поле — Член 1, параграф 3 и член 3 — Поверителност на електронните съобщения — Защита — Член 5 и член 15, параграф 1 — Директива 2000/31/ЕО — Приложно поле — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 4, 6 — 8 и 11 и член 52, параграф 1 — Член 4, параграф 2 ДЕС)

(2020/C 433/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État, Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

(Дела C-511/18 и C-512/18)

Жалбоподатели: La Quadrature du Net (C-511/18 и C-512/18), French Data Network (C-511/18 и C-512/18), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (C-511/18 и C-512/18), Igwan.net (C-511/18),

Ответници: Premier ministre (C-511/18 и C-512/18), Garde des Sceaux, ministre de la Justice (C-511/18 и C-512/18), Ministre de l'Intérieur (C-511/18), Ministre des Armées (C-511/18)

в присъствието на: Privacy International (C-512/18), Center for Democracy and Technology (C-512/18),

(Дело C-520/18)

Жалбоподатели: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX

Ответник: Conseil des ministres

в присъствието на: Child Focus (C-520/18)

Диспозитив

1) Член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателни мерки, които предвиждат превантивно общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение за целите, предвидени в посочения член 15, параграф 1. За сметка на това член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права допуска законодателни мерки:

- позволяващи с оглед опазването на националната сигурност да се прибегне до разпореждане до доставчиците на електронни съобщителни услуги да извършват общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение при положения, при които съответната държава членка е изправена пред сериозна заплаха за националната сигурност, която е действителна и настояща или предвидима, като решението, предвиждащо това разпореждане, трябва да подлежи на ефективен контрол или от юрисдикция, или от независима административна структура, чието решение има обвързващо действие, за да се провери за наличието на едно от тези положения, които обосновават въпросната мярка, както и за спазването на условията и гаранциите, които трябва да бъдат предвидени, като посоченото разпореждане може да бъде издадено само за период от време, ограничен до строго необходимото, но който може да бъде удължен, ако заплахата продължи да съществува;
- предвиждащи за целите на опазването на националната сигурност, борбата с тежката престъпност и предотвратяването на сериозни заплахи срещу обществената сигурност целево запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение, което е ограничено въз основа на обективни и недискриминационни критерии в зависимост от категориите засегнати лица или посредством географски критерий, за период от време, ограничен до строго необходимото, но който може да бъде удължен;
- предвиждащи за целите на опазването на националната сигурност, борбата с тежката престъпност и предотвратяването на сериозни заплахи срещу обществената сигурност общо и неизбирателно запазване на IP адреси, дадени на източника на връзка за период, ограничен до строго необходимото;
- предвиждащи общо и неизбирателно запазване на данни относно самоличността на ползвателите на електронни съобщителни средства за целите на опазването на националната сигурност, на борбата с престъпността и на опазването на обществената сигурност, и
- позволяващи, за целите на борбата с тежката престъпност и, a fortiori, за опазване на националната сигурност, да се прибегне до разпореждане до доставчиците на електронни съобщителни услуги чрез решение на компетентния орган, подлежащо на ефективен съдебен контрол, да извършват за определен период бързо запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение, с които разполагат тези доставчици на услуги,

при положение че тези мерки гарантират с ясни и точни правила, че запазването на разглежданите данни е подчинено на спазването на съответните материални и процесуални условия и че засегнатите лица разполагат с ефективни гаранции срещу рисковете от злоупотреби.

- 2) Член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава доставчиците на електронни съобщителни услуги, от една страна, да използват автоматизиран анализ, както и да събират в реално време по-специално данни за трафик и данни за местонахождение, и от друга страна, да събират в реално време технически данни за местонахождението на използваните крайни устройства, ако:
- използването на автоматизирания анализ се ограничава до положения, при които държава членка е изправена пред сериозна заплаха за националната сигурност, която е действителна и настояща или предвидима, като прибягването до този анализ трябва да подлежи на ефективен контрол или от юрисдикция, или от независима административна структура, чието решение има обвързващо действие, за да се провери за наличието на едно от тези положения, които обосновават въпросната мярка, както и за спазването на условията и гаранциите, които трябва да бъдат предвидени, и
 - прибягването до събиране в реално време на данни за трафик и на данни за местонахождение се ограничава до лицата, за които съществува основателна причина да се подозира, че участват по един или друг начин в терористични дейности и подлежи на предварителен контрол, осъществяван или от юрисдикция, или от независима административна структура, чието решение има обвързващо действие, за да се увери, че такова събиране в реално време е разрешено само в границите на строго необходимото. В надлежно обосновани спешни случаи контролът трябва да бъде осъществен в кратък срок.
- 3) Директива 2000/31 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложима в областта на защитата на поверителността на съобщенията и на физическите лица при обработването на лични данни в рамките на услугите на информационното общество, като тази защита според случая се урежда от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, или от Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. Член 23, параграф 1 от Регламент 2016/679 във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, не допуска национална правна уредба, която налага на доставчиците на достъп до обществени съобщителни услуги в интернет и на доставчиците на услуги за съхраняване на информация задължение за общо и неизбирателно запазване по-специално на лични данни, свързани с тези услуги.
- 4) Национална юрисдикция не може да прилага разпоредба от националното си право, която я оправомощава да ограничи във времето действието на обявяването на незаконосъобразността, което ѝ е възложено по силата на това право по отношение на национално законодателство, което налага на доставчиците на електронни съобщителни услуги с оглед по-специално на опазването на националната сигурност и борбата с престъпността, общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение, което противоречи на член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, изменена с Директива 2009/136, във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права. Този член 15, параграф 1, тълкуван в светлината на принципа на ефективност, изисква националният наказателен съд да не взема предвид данни и доказателства, получени чрез несъвместимо с правото на Съюза общо и неизбирателно запазване на данни за трафик и на данни за местонахождение в рамките на наказателно производство, образувано срещу заподозрени в престъпни деяния лица, ако тези лица не са в състояние да обсъдят ефективно тези данни и доказателства от област, в която са необходими специални познания, които съдът няма, които могат да окажат съществено влияние върху преценката на фактите и обстоятелствата.

⁽¹⁾ ОВ С 392, 29.10.2018 г.
ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA

(Дело C-521/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Възлагане на поръчки в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги — Директива 2014/25/ЕС — Член 13 — Дейности, свързани с доставката на пощенски услуги — Възложители — Публични предприятия — Допустимост)

(2020/C 433/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Ответник: Poste Tutela SpA

в присъствието на: Poste Italiane SpA, Services Group

Диспозитив

Член 13, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за дейности, състоящи се в предоставянето на портиерски услуги, рецепция и контрол на достъпа в сградите на доставчици на пощенски услуги, при условие че подобни дейности имат връзка с дейността в обхвата на пощенския сектор, в смисъл че действително служат за упражняването на тази дейност, като позволяват нейното подходящо изпълнение с оглед на обичайните й условия на упражняване.

⁽¹⁾ ОВ C 436, 3.12.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 28 октомври 2020 г. — Pirelli & C. SpA/Европейска комисия, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Дело C-611/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на електрически кабели — Подялба на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 23, параграф 2 — Правомощия на Европейската комисия по отношение на глобите — Отговорност за нарушението — Презумпция за действително упражняване на решаващо влияние — Задължение за мотивиране — Основни права — Възражение за поредност — Правомощие за пълнен съдебен контрол)

(2020/C 433/05)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Pirelli & C. SpA (представители: M. Siragusa и G. Rizza, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjödin и T. Vecchi), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (представители: първоначално C. Tesauro и L. Armati, avvocati, впоследствие V. Roppo и P. Canepa, avvocati)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Pirelli & C. SpA да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Prysmian Cavi e Sistemi Srl понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ C 408, 12.11.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Ferrari S.p.A./DU

(Съединени дела C-720/18 и 721/18) (¹)

(„Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 12, параграф 1 — Реално използване на марка — Доказателствена тежест — Член 13 — Доказване на използването „за част от стоките или от услугите“ — Марка, изобразяваща модел на автомобил, производството на който е спряно — Използване на марката за резервни части и за услуги във връзка с този модел — Използване на марката за употребявани автомобили — Член 351 ДФЕС — Конвенция между Федерална република Германия и Конфедерация Швейцария — Взаимна защита на патентите, дизайните, марките и моделите)

(2020/C 433/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ferrari S.p.A.

Ответник: DU

Диспозитив

- 1) Член 12, параграф 1 и член 13 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкуват в смисъл, че марка, регистрирана за категория стоки и съставните им резервни части, трябва да се счита за „реално използвана“ по смисъла на посочения член 12, параграф 1 за всички стоки, спадащи към тази категория, и съставните им резервни части, ако е използвана по този начин само за някои от тези стоки, като скъпи луксозни спортни автомобили или само за резервните части или аксесоарите на някои от тези стоки, освен ако от относимите фактически обстоятелства и доказателства не следва, че потребителят, който желае да придобие същите стоки, ги възприема като представляващи самостоятелна подкатегория от категорията стоки, за които съответната марка е регистрирана.
- 2) Член 12, параграф 1 от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че дадена марка може да бъде реално използвана от нейния притежател, когато той препродава употребявани стоки, пуснати на пазара с тази марка.
- 3) Член 12, параграф 1 от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че дадена марка е реално използвана от нейния притежател, когато той предоставя определени услуги във връзка със стоките, предлагани преди на пазара с тази марка, при условие че тези услуги се предоставят с посочената марка.

- 4) Член 351, първа алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска юрисдикция на държава членка да прилага конвенция, сключена между държава — членка на Съюза, и трета държава преди 1 януари 1958 г., или за присъединилите се към Съюза държави — преди датата на тяхното присъединяване, като подписаната в Берлин на 13 април 1892 г. Конвенция между Швейцария и Германия относно взаимната защита на патентите, дизайнните, марките и моделите, със съответните изменения — която предвижда, че трябва да се вземе предвид използването на регистрирана в тази държава членка марка на територията на третата държава, за да се установи дали посочената марка е била „реално използвана“ по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 2008/95, докато посредством един от способите, посочени във втората алинея от тази разпоредба, могат да бъдат премахнати евентуалните несъответствия между Договора за функционирането на ЕС и посочената конвенция.
- 5) Член 12, параграф 1 от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на марка носи тежестта да докаже, че тази марка е била „реално използвана“ по смисъла на посочената разпоредба.

(¹) ОВ С 54, 11.2.2019 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgericht Aachen — Германия) — Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Дело C-112/19) (¹)

**(Преюдициално запитване — Директива 2006/126/ЕО — Член 2, параграф 1 и член 11,
параграф 4 — Свидетелство за управление на моторно превозно средство — Взаимно
признаване — Обхват на задължението за признаване — Свидетелство за управление на моторно
превозно средство при замяна — Замяна, извършена към момент, когато правото на управление
на моторно превозно средство е било отнето от държавата членка на издаване — Изплата —
Отказ за признаване на издадено при замяна свидетелство за управление на моторно превозно
средство)**

(2020/C 433/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Aachen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marvin M.

Ответник: Kreis Heinsberg

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него взаимно признаване, без друго формално изискване, се прилага към свидетелство за управление, издадено след замяна на основание член 11, параграф 1 от тази директива, при спазване на предвидените в посочената директива изключения.
- 2) Член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126 трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на държава членка да откаже признаването на свидетелство за управление на превозно средство, което е било заменено на основание член 11, параграф 1 от тази директива, с мотива че преди замяната тази държава членка е отнела правото за управление на превозно средство на притежателя на това свидетелство.

(¹) ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 29 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — A/Veselības ministrija

(Дело C-243/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 20, параграф 2 — Директива 2011/24/ЕС — Член 8, параграфи 1 и 5, както и параграф 6, буква г) — Здравно осигуряване — Болнични услуги, предоставени в държава членка, различна от държавата членка по осигуряване — Отказ на предварително разрешение — Болнично лечение, което може да се осигури ефективно в държавата членка по осигуряване — Член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Разлика в третирането, основана на религията)

(2020/C 433/08)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Ответник: Veselības ministrija

Диспозитив

- 1) Член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, при прочита му в светлината на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държавата членка по пребиваване на осигуреното лице да откаже да му предостави разрешението, предвидено в член 20, параграф 1 от този регламент, когато в тази държава членка е налично болнично лечение, чиято медицинска ефикасност не се поставя под съмнение, но използваният метод на лечение е в разрез с религиозните вярвания на това осигурено лице.
- 2) Член 8, параграф 5 и параграф 6, буква г) от Директива № 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, в светлината на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държавата членка по осигуряване на пациент да откаже да предостави на последния разрешението, предвидено в член 8, параграф 1 от тази директива, когато в тази държава членка е налично болнично лечение, чиято медицинска ефикасност не се поставя под съмнение, но използваният метод на лечение е в разрез с религиозните вярвания на този пациент, освен ако този отказ не е обективно обоснован от легитимна цел, свързана с поддържането на капацитет за здравно обслужване или медицинска компетентност, и не съставлява подходящ и необходим начин за постигане на тази цел, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 22 октомври 2020 г. — *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)*/Европейска комисия

(Дело C-273/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Клауза за подсъдност — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Член 52 — Регламент (ЕО) № 2321/2002 — Решение № 1513/2002/ЕО — Споразумение за отпускане на безвъзмездни финансови средства — Проект „Sensation“ — Шеста рамкова програма — Допустими разходи — Конфликт на интереси — Тежест на доказване — Отчети за отработено време — Одитен доклад — Доказателствена стойност — Принцип на добро финансово управление — Принцип на пропорционалност)

(2020/C 433/09)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)* (представители: V. Christianos и D. Karagkounis, dikigoroι)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: O. Verheecke и A. Katsimerou)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)* да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 22 октомври 2020 г. — *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)*/Европейска комисия

(Дело C-274/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Клауза за подсъдност — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 — Регламент (ЕО) № 1906/2006 — Споразумение за отпускане на безвъзмездни финансови средства „Actibio“ — Проект „Actibio“ — Седма рамкова програма — Допустими разходи — Конфликт на интереси — Тежест на доказване — Отчети за отработено време — Одитен доклад — Доказателствена стойност — Принцип на пропорционалност)

(2020/C 433/10)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)* (представител: V. Christianos, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: O. Verheecke и A. Katsimerou)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptuxis (EKETA)* да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 22 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Дело C-275/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и на правилата относно услугите на информационното общество — Понятие „технически регламент“ — Задължение на държавите членки да уведомяват Европейската комисия за всеки проект на технически регламент — Непротивопоставимост спрямо частноправни субекти на техническия регламент, за който не е направено уведомление — Неприложимост спрямо доставчици на услуги)

(2020/C 433/11)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Ответници: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

в присъствието на: Sporting Clube de Braga, Sporting Clube de Braga — Futebol, SAD

Диспозитив

- 1) Член 1, точка 5 от Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 88/182/ЕИО на Съвета от 22 март 1988 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национално законодателство, което предвижда, че правото да се провеждат хазартни игри, е запазено за държавата и може да бъде упражнявано само от предприятия, учредени под формата на акционерни дружества, на които въпросната държава членка предоставя съответната концесия, и което предвижда условията и зоните на упражняване на тази дейност, не представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г., във връзка с член 1, точка 5 от изменената директива трябва да се тълкува в смисъл, че национално законодателство, което предвижда, че изключителното право за организиране на някои хазартни игри, предоставено на публичноправно образувание за цялата национална територия, включва осъществяваната в интернет дейност, представлява „технически регламент“ по смисъла на първата от тези разпоредби, като несъобщаването му на Европейската комисия в съответствие с член 8, параграф 1 от посочената директива, изменена, води до непротивопоставимост на това законодателство на частноправните субекти.

⁽¹⁾ ОВ C 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2020 г. — Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)/Европейска комисия

(Дело C-313/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Пускане на пазара на продукти за растителна защита — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Подновяване на одобрението на активното вещество глифозат — Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2324 — Жалба за отмяна, подадена от сдружение — Допустимост — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Лице, което е засегнато пряко)

(2020/C 433/12)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)
(представител: G. Dalfino, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi и I. Naglis)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori да понесе, наред с направените от него съдебни разходи, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 12.8.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — BY, CZ/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-321/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 1999/62/ЕО — Директива 2006/38/ЕО — Заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури — Член 7, параграф 9 — Член 7а, параграфи 1 и 2 — Тол такси — Принцип на възстановяване на инфраструктурните разходи — Инфраструктурни разходи — Разходи за експлоатация — Разходи за пътна полиция — Превиишаване на разходите — Директен ефект — Последващо обосноваване на прекомерно висока тол такса — Ограничаване на действието на съдебното решение във времето)

(2020/C 433/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: BY, CZ

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 9 от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2006/38/ЕО на Парламента и на Съвета от 17 май 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че разходите за пътна полиция не попадат в обхвата на понятието „разходи за експлоатация“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Член 7, параграф 9 от Директива 1999/62, изменена с Директива 2006/38, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска претеглените осреднени тол такси да превишават инфраструктурните разходи за съответната инфраструктурна мрежа с 3,8 % или с 6 % поради грешки в изчислението, които не са незначителни, или поради отчитането на разходи, които не попадат в обхвата на понятието „инфраструктурни разходи“ по смисъла на тази разпоредба.
- 3) Частноправен субект може в спор с държава членка да се позовава пряко пред националните съдилища на задължението да се вземат предвид единствено инфраструктурните разходи по член 7, параграф 9 от Директива 1999/62, изменена с Директива 2006/38, предвидено в тази разпоредба и в член 7а, параграфи 1 и 2 от посочената директива, когато държавата членка не е изпълнила това задължение или го е транспонира некоректно.
- 4) Директива 1999/62, изменена с Директива 2006/38, във връзка с точка 138 от решение от 26 септември 2000 г., Комисия/Австрия (C-205/98, EU:C:2000:493) трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска прекомерно висока тол такса да бъде обоснована впоследствие, като в съдебно производство бъде представено ново изчисление на инфраструктурните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 220, 1.7.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 29 октомври 2020 г. — Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Европейска агенция по лекарствата

(Дело C-576/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Достъп до документи на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, второ тире — Изключение, свързано със защитата на съдебните производства — Член 4, параграф 2, първо тире — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси — Документи, представени в рамките на заявление за разрешение за търговия с лекарствен продукт за хуманна употреба — Решение за предоставяне на достъп до документите на трето лице)

(2020/C 433/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (представители: L. Tsang, solicitor и F. Campbell, barrister, J. Mulryne и E. Amos, solicitors)

Друга страна в производството: Европейска агенция по лекарствата (представители: T. Jabłoński, S. Drosos, R. Pita, S. Marino и H. Kerr)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals Inc. да понесат направените от тях съдебни разходи и да заплатят тези на Европейската агенция по лекарствата (EMA).

⁽¹⁾ ОВ С 432, 23.12.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

(Дело C-608/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Регламент (ЕС) № 1407/2013 — Член 3 — Помощ de minimis — Член 6 — Контрол — Предприятия, които надхвърлят тавана de minimis поради кумулирането с получени по-рано помощи — Възможност да се избира между намаляването на предходна помощ или отказа от нея, за да се спазва таванът de minimis)

(2020/C 433/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Ответник: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Диспозитив

- 1) Членове 3 и 6 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis трябва да се тълкуват в смисъл, че предприятието, държавата членка на установяване на което възнамерява да му отпусне помощ de minimis, с която поради наличието на предходни помощи общият размер на предоставените на това предприятие помощи би надхвърлил тавана от 200 000 EUR за период от три бюджетни години, предвиден в член 3, параграф 2 от Регламент № 1407/2013, може да избере — до момента на предоставяне на тази помощ — или да намали заявеното финансиране, или да се откаже, изцяло или отчасти, от вече получени предходни безвъзмездни помощи, за да не се надхвърли този таван.
- 2) Членове 3 и 6 от Регламент № 1407/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че държавите членки не са длъжни да позволят на предприятията заявителите да изменят заявлението си за помощ, преди да бъде предоставена тази помощ, за да не се надхвърли таванът от 200 000 EUR за период от три бюджетни години, предвиден в член 3, параграф 2 от Регламент № 1407/2013. Запитващата юрисдикция следва да прецени правните последици от липсата на възможност за предприятията да направят такива изменения, като се уточнява, че тези изменения могат да бъдат извършени само на дата, преди да бъде предоставена помощта de minimis.

⁽¹⁾ ОВ C 357, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2020 г. (преюдициално запитване от Svea hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen — Швеция) — BY/CX

(Дело C-637/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятието „публично“ — Изпращане по електронен път до съд на защитено произведение като доказателство в съдебно производство)

(2020/C 433/16)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen

Страни в главното производство

Въззивник: BY

Въззиваем: CX

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „публично разгласяване“ в тази разпоредба не обхваща изпращането по електронен път до съд на защитено произведение като доказателство в съдебно производство между частноправни субекти.

(¹) ОВ С 372, 4.11.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 22 октомври 2020 г. — Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-702/19 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на опаковките за продажба на хранителни стоки на дребно — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Регламент (ЕС) № 1/2003 — Член 23 — Член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека — Основно право на справедлив съдебен процес — Принцип на равни процесуални възможности — Право на разпит на свидетелите на другата страна — Изслушване на свидетели — Мотивиране — Единно продължено нарушение — Таван на глобата)

(2020/C 433/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Silver Plastics GmbH & Co. KG (представители: M. Wirtz, и S. Möller, Rechtsanwälte), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (представител: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: G. Meessen, I. Zaloguin и L. Wildpanner)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Silver Plastics GmbH & Co. KG и Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG понасят, освен направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия.

(¹) ОВ С 383, 11.11.2019 г.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Полша), постъпило на 3 октомври 2018 г. — Prokuratura Rejonowa w Słubicach/BQ

(Дело C-623/18)

(2020/C 433/18)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prokuratura Rejonowa w Słubicach

Ответник: BQ

С определение от 6 октомври 2020 г. Съдът (осми състав) постанови, че преюдициалното запитване е явно недопустимо.

Жалба, подадена на 4 август 2020 г. от YG срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 28 май 2020 г. по дело T-518/18, YG/Комисия

(Дело C-361/20 P)

(2020/C 433/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: YG (представители: A. Champetier, avocate, S. Rodrigues, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени частично обжалваното решение и да обяви исканията на жалбоподателя по дело T-518/18 за допустими и основателни, като потвърди осъждането на ответника да заплати съдебните разноски, и съответно
- да отмени оспорените решения, постановени на първа инстанция,
или, ако това не е възможно,
- да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

Основания и основни доводи

1. Изопачаване на доказателствата и нарушение на правото на защита.
2. Непълнота или противоречивост на мотивите.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzgericht (Австрия), постъпило на 6 август 2020 г. — QY/Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Дело C-372/20)

(2020/C 433/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: QY

Ответник: Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 11, параграф 3, буква д) от Регламент № 883/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в неговия обхват попада положението на работничка, гражданка на държава членка, в която тя и децата ѝ пребивават, при положение че е наета по трудово правоотношение като сътрудник по програма за помощ за развитие от работодател със седалище в друга държава членка, и към трудовото правоотношение се прилага системата за задължително социално осигуряване на държавата по местоседалището на работодателя, при положение че работничката е командирована от работодателя в трета държава, макар и не веднага след назначаването ѝ, а след приключване на подготвителен период и след връщането ѝ за период на реинтеграция в държавата по местоседалището на работодателя?
- 2) Нарушава ли национална разпоредба като член 53, параграф 1 от FLAG, който по-специално съдържа самостоятелна повеля за равно третиране с австрийските граждани, забраната за транспониране на регламенти по смисъла на член 288, параграф 2 от ДФЕС?

Въпроси 3—4 се отнасят до случая, при който положението на жалбоподателката попада в приложното поле на член 11, параграф 3, буква д) от Регламент № 883/2004 и при който правото на Съюза задължава единствено държавата членка на пребиваване да предоставя семейни обезщетения.

- 3) Следва ли установената за работодатели в член 45, параграф 2 ДФЕС забрана за дискриминация на основание гражданство, закрепена субсидиарно и в член 18 ДФЕС, да се тълкува в смисъл, че тя противоречи на национална разпоредба като член 13, параграф 1 от Entwicklungshelfergesetz (Закон за сътрудниците по програма за помощ за развитие, наричан по-нататък „ЕНГ“) в редакцията му, действаща до 31 декември 2018 г. (наричана по-нататък „старата редакция“), която обвързва правото на получаване на семейни обезщетения в държавата членка, която не е компетентна съгласно правото на Съюза, с изискването центърът на основните жизнени интереси на сътрудника по програма за помощ за развитие, съответно неговото обичайно пребиваване, да е било на територията на държавата членка по местоседалището на работодателя още преди започване на заетостта, при положение че това изискване следва да се изпълнява и от австрийските граждани?
- 4) Следва ли член 68, параграф 3 от Регламент № 883/2004 и член 60, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 987/2009 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на системите за социална сигурност, ОВ L 284, 30 октомври 2009 г. (наричан по-нататък „Регламент № 987/2009“ или „Регламентът за прилагане“) да се тълкуват в смисъл, че институцията на държавата членка по осъществяване на заетостта, за която лицето, подало заявлението, предполага, че е с основна компетентност, и до която е подадено заявлението за семейни обезщетения, но чието законодателство не се прилага нито с приоритет, нито субсидиарно, но в която държава членка е налице право на семейни обезщетения съгласно алтернативна разпоредба от националното ѝ законодателство, е длъжна да приложи по аналогия разпоредбите относно задължението за препращане на заявлението, за предоставяне на информация, за издаване на временно решение относно приложимите правила за предимство и за временното парично обезщетение?
- 5) Само за ответния административен орган в качеството му на осигурителна институция ли се прилага задължението за издаване на временно решение относно приложимите правила за предимство, или това задължение е в сила и за административния съд, сезиран в производството по обжалване?
- 6) В кой момент административният съд е длъжен да издаде предварително решение относно приложимите правила за предимство?

Въпрос 7 се отнася до случая, при който положението на молителят попада в приложното поле на член 11, параграф 3, буква а) от Регламент № 883/2004 и при който правото на ЕС задължава държавата по осъществяване на заетостта и държавата членка по пребиваване съвместно да предоставят семейни обезщетения.

- 7) Следва ли изразът „тази институция [...] препраща заявлението“ в член 68, параграф 3, буква а) от Регламент № 883/2004 и изразът „същата институция препраща [...] искането“ в член 60 от Регламент № 987/2009 да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби обвързват институцията на държавата членка с основна компетентност и институцията на държавата членка с вторична компетентност по такъв начин, че двете държави членки трябва съвместно да обработят ЕДНО (едно, в единствено число) заявление за семейни обезщетения, или евентуалното доплащане от страна на институцията на държавата членка, чието законодателство следва да се прилага субсидиарно, следва да се заяви отделно от лицето, така че то трябва да подаде две физически отделни заявления (два отделни формуляра) до две институции на две държави членки, при което съответно се започват да текат различни срокове?

Въпроси 8—9 се отнасят за периода след 1 януари 2019 г., когато с въвеждането на индексацията на семейните помощи Австрия премахва предоставянето на семейна помощ за сдружници по програма за помощ за развитие, като отменя член 13, параграф 1 от ЕНГ (Entwicklungshelfergesetz, Закон за сдружниците по програма за помощ за развитие) (старата редакция).

- 8) Следва ли член 4, параграф 4 и членове 45 и 208 ДФЕС, член 4, параграф 3 ДЕС, членове 2, 3, 7 и дял II от Регламент № 883/2004 да се тълкуват в смисъл, че въвеждат обща забрана за държава членка да премахва семейните обезщетения за сдружници по програми за помощ за развитие, които взимат членове на семейството си със себе си в третата държава, в която са изпратени на работа?

При условията на евентуалност — въпрос 9:

Следва ли член 4, параграф 4 и членове 45 и 208 ДФЕС, член 4, параграф 3 ДЕС, членове 2, 3, 7 и дял II от Регламент № 883/2004 да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби гарантират в случай като разглеждания в главното производство, че сдружник по програма за помощ за развитие, който вече е придобил право на семейни обезщетения за предходни периоди, ще продължи да се ползва от това конкретно право занапред във времето, въпреки че държавата членка е отменила правото на семейни обезщетения за сдружници по програми за помощ за развитие?

(¹) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

(²) Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 14 август 2020 г. —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale
Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG**

(Дело C-388/20)

(2020/C 433/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Ответник: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 31, параграф 3, втора алинея от Регламента за предоставянето на информация за храните (¹) (РПИХ) да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се прилага само към храните, за които е необходимо приготвяне и начинът на приготвяне е предварително зададен?

- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: с формулировката „на 100 g“, използвана в член 33, параграф 2, втора алинея от РПИХ, единствено 100 g продукт във вида, в който се продава, ли се има предвид, или — най-малкото и — 100 g от храната след приготвянето ѝ?

(¹) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 8 септември 2020 г. — Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

(Дело C-421/20)

(2020/C 433/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Acacia Srl

Ответник: Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли при нарушение на промишлен дизайн на Общността националният съд по мястото на нарушението, сезиран с иска съгласно международната подсъдност по мястото на настъпване на фактите по член 82, параграф 5 от Регламент № 6/2002 (¹), да приложи националното право на държавата членка по своето седалище (*lex fori*) към произтичащите от нарушението искания, които се отнасят до територията на тази държава членка?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: може ли „мястото, където е извършено първоначалното действие на нарушението“ по смисъла на решение на Съда, Nintendo/BigBen (C-24/16 и C-25/16) (²), за определяне на приложимото към произтичащите от нарушението искания право съгласно член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (наричан по-нататък „Регламент Рим II“) (³) да се намира и в държавата членка, в която пребивават потребителите, към които са насочени офертите в интернет, и в която стоките, нарушаващи промишления дизайн, се предлагат на пазара по смисъла на член 19 от Регламент № 6/2002, доколкото се оспорват само предлагането и пускането на пазара в тази държава членка, и тогава, когато офертите в интернет, на които се основават предлагането и пускането на пазара, са пуснати в друга държава членка?

(¹) Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

(²) ECLI:EU:C:2017:724.

(³) ОВ L 199, 2007 г., стр. 40.

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 16 септември 2020 г. — flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

(Дело C-434/20)

(2020/C 433/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: flightright GmbH

Ответник: SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Съвета от 11 февруари 2004 г. да се тълкуват в смисъл, че промяна на резервацията за друг, по-ранен полет, с който пътникът достига своя краен пункт на пристигане 10 часа и 1 минута преди планираното време за пристигане на първоначално резервирания полет, представлява случай на отказан достъп на борда, за който се дължи обезщетение?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли — както по принцип се изисква от член 3, параграф 2, респ. член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Съвета от 11 февруари 2004 г. — пътникът да се представи на гишето за регистрация, респ. да се представи за качване на борда съответно в посочения час или не по-късно от 45 минути преди обявения час на излитане на първоначално резервирания полет, за да се приложи Регламент (ЕО) № 261/2004 на Съвета от 11 февруари 2004 г., респ. да се обоснове наличието на отказан достъп на борда, за който се дължи обезщетение, въпреки че поради използването на променения по-ранен заместващ полет това фактически вече не е било възможно?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004, стр. 1; Специално издание на български език, глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Германия), постъпило на 16 септември 2020 г. — С./Федерална република Германия

(Дело C-435/20)

(2020/C 433/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: С.

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с разпоредбите на член 33, параграф 2, буква г) и на член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС ⁽¹⁾ национална правна уредба, съгласно която молба за международна закрила може да бъде отхвърлена като недопустима последваща молба, когато първата процедура за предоставяне на убежище е приключила с постановяване на отказ и е проведена в друга държава — членка на ЕС?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: съвместима ли е с разпоредбите на член 33, параграф 2, буква г) и на член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС национална правна уредба, съгласно която молба за международна закрила може да бъде отхвърлена като недопустима последваща молба дори когато първата процедура за предоставяне на убежище е приключила с постановяване на отказ и не е проведена в държава — членка на ЕС, а в Швейцария?
3. При отрицателен отговор на втория въпрос: съвместима ли е с разпоредбите на член 33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32/ЕС национална правна уредба, съгласно която, в случай на последваща молба, молбата за убежище е недопустима, без да се прави разлика между статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 18 септември 2020 г. — BT/Eurowings GmbH

(Дело C-438/20)

(2020/C 433/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Въззивник: BT

Въззиваем: Eurowings GmbH

Преюдициални въпроси

1. Налице ли е „отказан достъп на борда“ по смисъла на член 4 и член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ и когато на пътниците се отказва да бъдат превозени със съответния полет не чак на изхода за качване на борда на самолета (изхода за излитане), а още преди това, на гишето за регистрация, и по тази причина те дори не стигат до изхода за качване на борда (изхода за излитане)?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: налице ли е „отказан достъп на борда“ по смисъла на член 4 и член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 и когато на гишето за регистрация се отказва пътникът да бъде допуснат на борда само няколко минути преди времето на излитане по разписание, т.е. в момент, в който качването на пътниците на самолета очевидно вече е приключило и фактически вече не е възможно пътникът да бъде допуснат на борда?
3. При отрицателен отговор на втория въпрос: представлява ли прехвърлянето на пътника към друг полет „отказан достъп на борда“ по смисъла на член 4 и член 2, буква й) от Регламента, когато пътникът стига до гишето за регистрация само няколко минути преди времето на излитане по разписание, т.е. в момент, в който качването на пътниците на самолета очевидно вече е приключило и фактически вече не е възможно пътникът да бъде допуснат на борда и превозът му е бил отказан поради вече приключилото качване на пътниците на самолета?

4. При отрицателен отговор на първия, втория и третия въпрос: трябва ли член 2, буква й) от Регламент (ЕО) № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че е налице „отказан достъп на борда“ по смисъла на член 2, буква й) от Регламента, когато пътниците се нареждат на опашката пред гишетата за регистрация навреме (в случая: около два часа) преди излитането, но поради организационни пропуски на авиокомпанията (например, недостатъчен брой отворени гишета за регистрация, липса на персонал, неинформиране на пътниците по високоговорителната уредба) и/или поради неизправности, възникнали на летището (в случая: дефект на багажната лента), редът им на гишетата за регистрация идва едва в момент (в случая: пет минути преди времето на излитане по разписание), в който качването на пътниците на самолета вече е приключило и по тази причина пътниците вече не могат да бъдат превозени?

(¹) Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company

(Дело C-442/20)

(2020/C 433/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: Ryanair Designated Activity Company

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 (¹) синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?
- 2) Има ли значение обстоятелството дали посочената стачка се води въз основа на искания на персонала, които до момента не са били закрепени с договор между персонала и опериращия въздушен превозвач?
- 3) Има ли значение дали конкретната стачка е предизвикана от опериращия въздушен превозвач чрез определено поведение по време на преговорите със синдикатите?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company

(Дело C-443/20)

(2020/C 433/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: Ryanair Designated Activity Company

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?
- 2) Има ли значение обстоятелството дали посочената стачка се води въз основа на искания на персонала, които до момента не са били закрепени с договор между персонала и опериращия въздушен превозвач?
- 3) Има ли значение дали конкретната стачка е предизвикана от опериращия въздушен превозвач чрез определено поведение по време на преговорите със синдикатите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company

(Дело C-444/20)

(2020/C 433/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: Ryanair Designated Activity Company

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?
- 2) Има ли значение обстоятелството дали посочената стачка се води въз основа на искания на персонала, които до момента не са били закрепени с договор между персонала и опериращия въздушен превозвач?
- 3) Има ли значение дали конкретната стачка е предизвикана от опериращия въздушен превозвач чрез определено поведение по време на преговорите със синдикатите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Nürnberg (Германия), постъпило на 21 септември 2020 г. — PN и LM/Ryanair Designated Activity Company

(Дело C-445/20)

(2020/C 433/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Nürnberg

Страни в главното производство

Иници: PN, LM

Ответник: Ryanair Designated Activity Company

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?
- 2) Има ли значение обстоятелството дали посочената стачка се води въз основа на искания на персонала, които до момента не са били закрепени с договор между персонала и опериращия въздушен превозвач?
- 3) Има ли значение дали конкретната стачка е предизвикана от опериращия въздушен превозвач чрез определено поведение по време на преговорите със синдикатите?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 22 септември 2020 г. — Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-449/20)

(2020/C 433/30)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Real Vida Seguros SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

Противоречи ли на свободното движение на капитали съгласно член 63 и сл. ДФЕС обстоятелството, че съгласно членове 31 и 2 от Estatuto dos Benefícios Fiscais (Статута на данъчните облекчения) за целите на данъка върху приходите на юридическите лица (IRC), платен от жалбоподателя за 1999 г. и 2000 г., могат да се приспадат 50 % от дивидентите, получени от национални (португалски) фондови борси, а да се считат за изключени от такова приспадане дивидентите, получени от фондови борси на други държави — членки на Европейския съюз?

Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 23 септември 2020 г. — Airhelp Limited/Austrian Airlines AG

(Дело C-451/20)

(2020/C 433/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Korneuburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Airhelp Limited

Ответник: Austrian Airlines AG

Преюдициални въпроси

1) Следва ли член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че Регламентът следва да се приложи и за въздушен превоз, за който е направена една-единствена резервация и който се състои от два полета, като и двата полета трябва да се изпълнят от един (и същ) превозвач от Общността, ако както мястото на излитане на първия полет, така и мястото на пристигане на втория полет са в трета държава, а само мястото на пристигане на първия полет и мястото на излитане на втория полет са на територията на държава членка?

При утвърдителен отговор на [първия] въпрос:

2) Следва ли член 5, параграф 1, буква в), подточка iii) от Регламент (ЕО) № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че пътникът има право на обезщетение по член 7, параграф 1 от Регламента и тогава, когато съгласно предложеното му премаршрутиране би стигнал по разписание до крайния пункт на пристигане не повече от два часа след часа на пристигане по разписание на отменения полет, но всъщност не достига крайния пункт на пристигане в този времеви диапазон?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Районен съд Луковит (България) на 23 септември 2020 година — наказателно производство срещу AZ

(Дело C-454/20)

(2020/C 433/32)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Луковит

Обвиняем в наказателното производство

AZ

Преюдициални въпроси

1. Принципът на законоустановеност на престъплението и наказанието допуска ли национална правна уредба, която за едно и също деяние — управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, предвижда едновременно административна и наказателна отговорност, без да има критерии, които да позволяват обективно степенуване на обществената опасност?

2. В случай, че Съдът на ЕС отговори отрицателно на първия въпрос, какви са правомощията на националния съд, за да осигури ефективно приложение на принципите на правото на ЕС?
3. Процесуалната възможност съдът да оправдае лицето по обвинението в извършено престъпление като му наложи административно наказание, представлява ли достатъчна гаранция срещу произволно приложение на закона?
4. Наказанието лишаване от свобода до една година съразмерно ли по смисъла на чл. 49, т. 3 ХОПЕС за престъпление, извършено чрез управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред?

Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от Crédit agricole SA срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-576/18, Crédit agricole SA/ЕЦБ

(Дело C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Crédit agricole SA (представители: A. Champsaur, A. Delors, avocats)

Друга страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

- да отмени точка 2 от диспозитива на решението, постановено от Общия съд на 8 юли 2020 г. по дело T-576/18, Crédit Agricole SA/ЕЦБ, с което се отхвърля искането на жалбоподателя в частта за отмяна на Решение ECB/SSM/2018-FR-CAG-75 на ЕЦБ от 16 юли 2018 г.,
- да уважи всички искания, формулирани от жалбоподателя в първоинстанционното производство пред Общия съд,
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че:

- (1) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, свързана с прилагането на член 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, и нарушил принципа на прилагане с обратна сила на по-лекото наказание, като приел, че жалбоподателят е извършил нарушение при публикуването на информация по третия стълб и в декларацията си COREP за второто тримесечие на 2016 г.,
- (2) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FR-CAG-75 нарушение на принципа на правната сигурност, и нарушил принципа на правната сигурност, като приел наличието на нарушение на член 26, параграф 3 от Регламент № 575/2013 макар изрично да признал липсата на яснота на тази разпоредба,
- (3) Общият съд допуснал нарушение на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, и на задължението за мотивиране, като не доказал наличието на небрежно поведение от страна на жалбоподателя,

- (4) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-75 нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равното третиране, и нарушил тези два принципа, като мълчаливо приел, че е налице основание за налагане на имуществена санкция.

**Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от Crédit agricole Corporate and Investment Bank срещу
решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-577/18,
Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ЕЦБ**

(Дело C-457/20 P)

(2020/C 433/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (представители: A. Champsaur, A. Delors, avocats)

Друга страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

- да отмени точка 2 от диспозитива на решението, постановено от Общия съд на 8 юли 2020 г. по дело T-577/18, Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/ЕЦБ, с което се отхвърля искането на жалбоподателя в частта за отмяна на Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-76 на ЕЦБ от 16 юли 2018 г.,
- да уважи всички искания, формуирани от Crédit Agricole Corporate and Investment Bank в първоинстанционното производство пред Общия съд,
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания:

- (1) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-76 нарушение на принципа на правната сигурност, и нарушил принципа на правната сигурност, като приел наличието на нарушение на член 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, макар изрично да признал липсата на яснота на тази разпоредба,
 - (2) Общият съд допуснал нарушение на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, и на задължението за мотивиране, като не доказал наличието на небрежно поведение от страна на жалбоподателя,
 - (3) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-76 нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равното третиране, и нарушил тези два принципа, като мълчаливо приел, че е налице основание за налагане на имуществената санкция.
-

Жалба, подадена на 21 септември 2020 г. от CA Consumer Finance срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-578/18, CA Consumer Finance/ЕЦБ

(Дело C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CA Consumer Finance (представители: A. Champsaur, A. Delors, avocats)

Друга страна в производството: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

- да отмени точка 2 от диспозитива на решението, постановено от Общия съд на 8 юли 2020 г. по дело T-578/18, CA Consumer Finance/ЕЦБ, с което се отхвърля искането на жалбоподателя в частта за отмяна на Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-77 на ЕЦБ от 16 юли 2018 г.,
- да уважи всички искания, формулирани от CA Consumer Finance в първоинстанционното производство пред Общия съд, и
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания:

- (1) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-77 нарушение на принципа на правната сигурност, и нарушил принципа на правната сигурност, като приел наличието на нарушение на член 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, макар изрично да признал липсата на яснота на тази разпоредба,
- (2) Общият съд допуснал нарушение на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, и на задължението за мотивиране, като не доказал наличието на небрежно поведение от страна на жалбоподателя,
- (3) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и нарушил задължението за мотивиране, като не се произнесъл по основаниято, изведено от допуснатото с Решение ECB/SSM/2018-FRCAG-77 нарушение на принципа на пропорционалност и на принципа на равното третиране, и нарушил тези два принципа, като мълчаливо приел, че е налице основание за налагане на имуществената санкция.

Преюдициално запитване от Tribunale di Milano (Италия), постъпило на 25 септември 2020 г. — Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-462/20)

(2020/C 433/36)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Ответници: Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 11, параграф 1, буква г) или е) от Директива 2003/109/ЕО ⁽¹⁾ национална правна уредба като разглежданата, която предвижда издаването от правителството на държава членка само на граждани на тази държава членка и на други държави — членки на Европейския съюз, с изключение на дългосрочно пребиваващите граждани на трети държави, на документ, който дава право на отстъпка при доставката на стоки или услуги от публични и частни субекти, сключили споразумение с правителството на тази държава членка?
- 2) Допуска ли член 12, параграф 1, буква д) от Директива 2011/98/ЕС ⁽²⁾ във връзка с член 1, буква щ) и член 3, буква й) от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽³⁾ или член 12, параграф 1, буква ж) от Директива 2011/98/ЕС национална правна уредба като разглежданата, която предвижда издаването от правителството на държава членка само на граждани на тази държава членка и на други държави — членки на Европейския съюз, с изключение на гражданите на трети държави, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2011/98/ЕС, на документ, който дава право на отстъпка при доставката на стоки или услуги от публични и частни субекти, сключили споразумение с правителството на тази държава членка?
- 3) Допуска ли член 14, параграф 1, буква д) от Директива 2009/50/ЕО ⁽⁴⁾ във връзка с член 1, буква щ) и член 3, буква й) от Регламент (ЕО) № 883/2004 или член 14, параграф 1, буква ж) от Директива 2009/50/ЕО национална правна уредба като разглежданата, която предвижда издаването от правителството на държава членка само на граждани на тази държава членка и на други държави — членки на Европейския съюз, с изключение на гражданите на трети държави, притежаващи „синя карта на ЕС“ по смисъла на Директива 2009/50/ЕО, на документ, който дава право на отстъпка при доставката на стоки или услуги от публични и частни субекти, сключили споразумение с правителството на тази държава членка?
- 4) Допуска ли член 29 от Директива 2011/95/ЕС национална правна уредба като разглежданата, която предвижда издаването от правителството на държава членка само на граждани на тази държава членка и на други държави — членки на Европейския съюз, с изключение на гражданите на трети държави, които се ползват от международна закрила, на документ, който дава право на отстъпка при доставката на стоки или услуги от публични и частни субекти, сключили споразумение с правителството на тази държава членка?

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

⁽²⁾ Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (ОВ L 343, 2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽⁴⁾ Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост (ОВ L 155, 2009 г., стр. 17).

Жалба, подадена на 26 септември 2020 г. от KF срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 юли 2020 г. по дело T-619/19, KF/SatCen

(Дело C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: KF (представител: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Сателитен център на Европейския съюз (SatCen)

Искания

Жалбоподателката моли Съда:

- да отмени обжалваното определение (първо искане),
- да уважи исканията, с изключение на четвъртото искане (второ искане), и съответно
- да отмени решението на директора на SatCen от 3 юли 2019 г. за възобновяване на административното разследване и решението на директора, с което това решение е потвърдено по административен ред,
- да осъди SatCen да заплати на жалбоподателката справедливо обезщетение, произтичащо от решение по дело T-286/15, KF/SatCen („решението, подлежащо на изпълнение“) като единствената възможност за поправяне на установените с него нарушения и възстановяване на правното положение на жалбоподателката в изпълнение на това решение,
- да обезщети жалбоподателката за имуществените и неимуществени вреди, претърпени в резултат на решението за възобновяване на административното разследване, предварително оценени *ex aequo et bono* на 30 000 EUR,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква три основания в подкрепа на жалбата си:

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС и на правото на жалбоподателката на правилно изпълнение на решението, подлежащо на изпълнение, доколкото като приема, че решението за възобновяване на административното разследване е предварителен акт, който не уврежда интересите на KF, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото.

Става въпрос за решение, което не съответства на правилно изпълнение на решение по смисъла на член 266 ДФЕС, а като се отчетат и конкретните обстоятелства по случая с KF, то засяга пряко и непосредствено нейните интереси.

Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото като не е взел предвид конкретните обстоятелства по случая с KF, които включват непоправими нарушения, допуснати при първоначалното административно разследване.

Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото като не е признал, че:

- обективно SatCen не може да поправи допуснатите нарушения чрез възобновяване на административното разследване, още повече като се вземат предвид неправомерното влияние, оказано на свидетели в първоначалното административно разследване, и сериозното посегателство върху доброто име и професионалната репутация на KF, установени с решението, подлежащо на изпълнение,
- не могат да бъдат дадени гаранции за справедлив процес и
- налице е нарушаване на принципа за разумен срок

2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС и на принципа за защита на оправданите правни очаквания, доколкото Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото като не е отчетел и не се е произнесъл в смисъл, че:

- свободата на преценка за правилно изпълнение на съдебно решение може да бъде ограничена, като по случая с KF, до една възможна мярка, която се изразява в справедливо обезщетяване на жалбоподателката за нарушенията, установени с решението, подлежащо на изпълнение,
- всяко крайно решение по цялостното административно производство и всяко решение, което допуска провеждането му, задължително и неизменно ще страда от същата незаконосъобразност като установената с решението, подлежащо на изпълнение,
- изпълнението на решението създава особени затруднения,
- KF е имала оправдани правни очаквания за справедливо обезщетение,
- изплащането на справедливо обезщетение е единственият начин за поправяне на установените нарушения.

3. Трето основание: нарушение на член 268 и член 340, втора алинея ДФЕС, доколкото като приел за недопустимо искането за обезщетение, произтичащо от извъндоговорна отговорност във връзка с решението за възобновяване на административното разследване, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото. След като KF е предявила допустимо искане, следователно и свързаното с него искане за обезщетение е допустимо.

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 28 септември 2020 г. — BC/Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-467/20)

(2020/C 433/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: BC

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 1 във връзка с член 3, параграф 5 от Регламент № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че при директно свързан полет, съставен от два полета, за които е направена една-единствена резервация, започващ от летище извън територията на държавите членки (в трета държава), с краен пункт летище на територията на държава членка и с преминаване през летище в трета държава, пътникът, който е пристигнал в крайния пункт със закъснение от три часа или повече, дължащо се на първия полет, извършен от установен в трета държава превозвач в рамките на споразумение за съвместно използване на кодове, може да предяви своя иск за обезщетение на основание на посочения регламент срещу въздушния превозвач от Общността, при когото е направена единната резервация и който е извършил само втория полет?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 29 септември 2020 г. — AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering

(Дело C-470/20)

(2020/C 433/39)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AS Veejaam, OÜ Espo

Ответник: AS Elering

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правилата на Съюза относно държавните помощи, по-специално изискването за наличие на стимулиращ ефект, предвидено в параграф 50 от Съобщението на Комисията, озаглавено „Насоки относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г.“⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че схема за помощи — която позволява на производител на електроенергия от възобновяеми източници да кандидатства за изплащането на държавна помощ след започването на работата по даден проект в случая, когато национална разпоредба предоставя на всеки производител, който отговаря на законоустановените условия, право на получаване на подкрепата и не дава право на преценка на компетентния орган в това отношение — е в съответствие с тези правила?
- 2) Изключено ли е държавна помощ да има стимулиращ ефект във всички случаи, в които инвестицията, която е основание за предоставянето на помощта, е била предприета поради изменението на условията на екологично разрешение, включително и когато заявителят, както в настоящия случай, вероятно би прекратил дейността си поради по-строгите условия, определени с разрешението, ако не беше получил държавната помощ?
- 3) Като се имат предвид по-специално съображенията на Съда на Европейския съюз, изложени в решение по дело C-590/14 P (т. 49 и 50)⁽²⁾, става ли въпрос за нова помощ по смисъла на член 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽³⁾, когато, както в настоящия случай, с решение относно държавна помощ Комисията е обявила за съвместими с вътрешния пазар както съществуваща схема за помощи, така и планирани изменения и държавата е посочила по-специално че ще прилага съществуващата схема за помощи само до определена крайна дата, при положение че съществуващата въз основа на приложимата правна уредба схема за помощи продължава да се прилага извън посочената от държавата крайна дата?
- 4) Когато Комисията впоследствие вземе решение да не повдига възражения срещу схема за помощи, прилагана в нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС, лицата, които имат право на оперативна помощ, имат ли право да искат помощта да им бъде изплатена и за периода преди датата на приемане на решението на Комисията, при условие че националните процесуални разпоредби допускат това?
- 5) Има ли право на помощ, независимо от разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС, заявител, който е кандидатствал за оперативна помощ по схема за помощи и е започнал работата по проект, отговарящ на условия, които са били сметени за съвместими с вътрешния пазар, към момент, в който схемата за помощи е била прилагана законосъобразно, но е кандидатствал за държавната помощ към момент, в който срокът на схемата за помощи е бил удължен, без да бъде уведомена Комисията?

⁽¹⁾ ОВ С 200, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение на Съда от 26 октомври 2016 г., DEI/Комисия (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 30 септември 2020 година — „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД / Комисия за финансов надзор

(Дело C-473/20)

(2020/C 433/40)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД

Ответник: Комисия за финансов надзор

Преюдициални въпроси

1. Какъв е вложеният смисъл от европейския законодател в понятието „съществени елементи“ на проспектите, употребено в чл. 72 от Директива 2009/65/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ОВ L 302/32 от 17.11.2009 г.)?

2. Следва ли разпоредбата на чл. 69, § 2 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г. да се тълкува в смисъл, че всяка промяна на минимално изискуемата информация в проспектите, предвидена в приложение I, списък А, винаги попада в понятието „съществени елементи“ по чл. 72 от директивата, което да налага тяхното своевременно актуализиране?
3. При евентуален отрицателен отговор на въпрос № 2, следва ли да се приеме, че информацията относно промяната при персоналния състав на членовете на съвета на директорите на дадено управляващо дружество, които не са изпълнителни членове и на които не е възложено управлението, попада в обхвата на понятието „съществени елементи“, употребено в чл. 72 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г.?
4. Следва ли разпоредбата на чл. 99а, б. „с“ от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г. да се тълкува в смисъл, че е допустимо налагането на санкция на управляващо дружество — за всеки един от управляваните от него взаимни фондове, единствено в случаите на системно неспазване на задълженията по отношение на предоставяната на инвеститорите информация, наложени в съответствие с националните разпоредби за транспониране на членове 68—82 от Директива 2009/65/ЕО на ЕП и Съвета от 13 юли 2009 г.?

⁽¹⁾ ОВ 2009, L 302, стр. 32

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 1 октомври 2020 г. — Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Дело C-484/20)

(2020/C 433/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Ответник: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Преюдициален въпрос

Следва ли член 62, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/2366 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, която при договори с продължително изпълнение с потребители позволява като преходен режим забраната за начисляване на такси за използването на платежни инструменти и платежни услуги да се прилага съгласно съответната национална правна разпоредба за транспониране само когато договорното задължение, на което се основават плащанията, е възникнало след 13 януари 2018 г., а да не се прилага, когато то е възникнало преди 13 януари 2018 г., въпреки че обработката на (последващи) платежни операции започва едва след 13 януари 2018 г.?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 2015 г., стр. 35).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 2 октомври 2020 г. — Philips Orăștie S.R.L./Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-487/20)

(2020/C 433/42)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Philips Orăștie S.R.L.

Ответник: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициален въпрос

Могат ли разпоредбите на **член 179[, първа алинея]** и на **член 183[, първа алинея]** от Директива 112/2006/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с **принципите на равностойност, ефективност и неутралност** да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба/практика, съгласно която *разтерът на подлежащия на възстановяване ДДС се намалява*, като при изчисляването на *дължилия ДДС* се включват сумите за *допълнителни задължения за плащане*, определени с ревизионен акт, който е отменен с неокончателно решение, когато тези допълнителни задължения са *гарантирани с банкова гаранция* и уредбата на националното данъчно производство *признава суспензивен ефект върху изпълнението* на тази гаранция за другите такси и данъци?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Литва), постъпило на 2 октомври 2020 г. — UB/Kauno teritorinė muitinė

(Дело C-489/20)

(2020/C 433/43)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UB

Ответник: Kauno teritorinė muitinė

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Европейския съюз?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО, както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директива 2006/112/ЕО ⁽³⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че задължението за заплащане на акциз и/или ДДС не се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Европейския съюз, дори когато митническото задължение е било погасено на основание, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013?

⁽¹⁾ ОВ L 269, 2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 9, 2009 г., стр. 12.

⁽³⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 2 октомври 2020 година — В.М.А. / Столична община, район „Панчарево“

(Дело C-490/20)

(2020/C 433/44)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: В.М.А.

Ответник: Столична община, район „Панчарево“

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 20 и член 21 ДФЕС, както и член 7, 24 и 45 от Хартата на основните права на ЕС, да се тълкуват в смисъл, че не допускат българските административни органи, сезирани с искане за удостоверяване на раждане на дете, български гражданин, настъпило в друга държава-членка на ЕС, и удостоверено с испански акт за раждане, в който са вписани две лица от женски пол като майки, без да се уточнява дали и коя от тях е биологичната майка на детето, да откажат да издадат български акт за раждане с мотива, че жалбоподателят отказва да посочи коя е биологичната майка на детето?
2. Следва ли член 4, параграф 2, ДЕС, както и член 9 от Хартата на основните права на ЕС, да се тълкува в смисъл, че зачитането на националната и конституционна идентичност на държавите-членки на ЕС предполага, че последните разполагат с широко право на преценка по отношение на правилата за установяване на произход. По-конкретно:
 - Следва ли чл. 4, параграф 2, ДЕС да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите-членки да изискат информация за биологичния произход на детето?
 - Следва ли чл. 4, параграф 2, ДЕС, заедно с чл. 7 и член 24 § 2 от Хартата, да се тълкуват с смисъл, че е необходимо да се търси баланс между националната и конституционна идентичност на държава-членка, като се има предвид, че към настоящия момент липсва консенсус както в ценностно така и в правно отношение досежно възможността да се впишат като родители в акт за раждане лица от един и същ пол, без да се уточнява дали и кой от тях е биологичен родител на детето, и висшият интерес на детето? При утвърдителен отговор, как конкретно би могъл да се постигне този баланс?

3. Имат ли значение за отговора на първия въпрос правните последици от Брекзит, доколкото едната майка, посочена в акта за раждане, издаден в друга държава-членка, е гражданка на Обединеното кралство, а другата е гражданка на държава-членка на ЕС, като се има предвид по-специално фактът, че отказът за издаването на български акт за раждане на детето възпрепятства издаване на документ за самоличност на детето от държава-членка на ЕС и отгук, евентуално, затруднява пълноценното упражняване на неговите права на европейски гражданин?
4. В случай на положителен отговор по първия въпрос, налага ли правото на ЕС, и по-специално принципът на ефективност, задължение за компетентните национални власти да се отклонят от образца за съставяне на акт за раждане, който е част от действащото национално право?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 30 септември 2020 г. — Randstad Italia SpA/Umana SpA и др.

(Дело C-497/20)

(2020/C 433/45)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Randstad Italia SpA

Ответници: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 4, параграф 3 ДЕС, член 19, параграф 1 ДЕС, член 2, параграфи 1 и 2 ДФЕС и член 267 ДФЕС, разглеждани и в светлината на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тълкувателна практика като тази относно член 111, осма алинея от конституцията, член 360, първа алинея, точка 1 и член 362, първа алинея от Гражданския процесуалния кодекс и член 110 от Административнопроцесуалния кодекс — в частта им, в която тези разпоредби допускат касационна жалба срещу решенията на Consiglio di Stato на „основания, свързани с компетентността“ — която произтича от решение № 6 от 2018 г. на Corte costituzionale и от последващата национална съдебна практика, в която се приема чрез изменение на предходната практика, че способът за касационно обжалване с оглед на т.нар. „липса на правораздавателна компетентност“ не може да се използва за обжалване на решения на Consiglio di Stato, с които се прилагат развити на национално равнище тълкувателни практики, противоречащи на решения на Съда, в области, които са уредени от правото на Европейския съюз (в случая, в областта на възлагането на обществени поръчки), в които държавите членки са отказали да упражняват суверенните си правомощия в несъвместим с това право смисъл, вследствие на което се определя утвърждаването на нарушения на общностното право, които биха могли да бъдат поправени посредством горепосочения способ, и се засяга еднаквото прилагане на правото на Съюза и ефективността на съдебната защита на субективните правни положения от значение за Общността, в противоречие с изискването за пълно и своевременно прилагане на това право от всички съдилища в съответствие с правилното тълкуване, установено с обвързваща сила от Съда, като се имат предвид пределите на „процесуалната автономия“ на държавите членки при уреждането на процесуалните способности?

- 2) Допускат ли член 4, параграф 3 ДЕС, член 19, параграф 1 ДЕС и член 267 ДФЕС, разглеждани и в светлината на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тълкуване и прилагане на член 111, осма алинея от конституцията, член 360, първа алинея, точка 1 и член 362, първа алинея от Гражданския процесуален кодекс и член 110 от Административнопроцесуалния кодекс, които произтичат от националната съдебна практика, съгласно която касационната жалба пред пленума на „основания, свързани с компетентността“ с оглед на т.нар. „липса на правораздавателна компетентност“, не е допустима като процесуално средство за обжалване на решенията на Consiglio di Stato, в които при решаване на спорове по въпроси относно прилагането на правото на Съюза необосновано не се отправя преюдициално запитване до Съда, без да са налице изчерпателно изброените от последния условия, подлежащи на стриктно тълкуване (след решение от 6 октомври 1982 г., Cilfit, C-238/81), които освобождават националната юрисдикция от посоченото задължение, в противоречие с принципа, че е несъвместима с правото на Съюза национална правна уредба или практика, дори установена в закон или в конституция, която предвижда отнемане, включително временно, на свободата на националния съд (действащ като последна инстанция или не) да отправя преюдициални запитвания, вследствие на което се изземва изключителната компетентност на Съда за правилното и задължително тълкуване на общностното право, става непоправимо (и се насърчава утвърждаването на) евентуалното тълкувателно противоречие между правото, прилагано от националния съд, и правото на Съюза, и се засяга еднаквото прилагане и ефективността на съдебната защита на субективните правни положения, произтичащи от правото на Съюза?
- 3) Прилагат ли се принципите, изведени от Съда в решения от 5 септември 2019 г., Lombardi, C-333/18, от 5 април 2016 г., Puligienica, C-689/13, от 4 юли 2013 г., Fastweb, C-100/12, във връзка с член 1, параграфи 1 и 3 и член 2, параграф 1 от Директива 89/665/ЕИО ⁽¹⁾, изменена с Директива 2007/66/ЕО ⁽²⁾, към разглеждания в главното производство случай, в който, доколкото конкурентното предприятие оспорва изключването от процедура за възлагане на обществена поръчка и възлагането на друго предприятие, Consiglio di Stato разглежда по същество само това основание на жалбата, с което изключеното предприятие оспорва по-ниския от „прага“ брой точки, получен за техническата му оферта, и като разглежда с предимство насрещните жалби на възлагащия орган и на предприятието, на което се възлага поръчката, ги уважава, като обявява за недопустими (и не разглежда по същество) останалите основания на главната жалба, с които се оспорва изходът на процедурата за възлагане на обществена поръчка по други причини (поради неяснота на критериите за преценка на офертите в спецификацията на обществената поръчка, липса на мотиви на предоставените оценки, незаконосъобразно назначаване и състав на комисията за поръчката), съобразно национална правораздавателна практика, съгласно която предприятието, изключено от процедура за възлагане на обществена поръчка, няма процесуална легитимация да излага оплаквания, с които цели да оспори възлагането на поръчката на конкурентното предприятие, включително посредством прекратяването на процедурата за възлагане на обществена поръчка, като следва да се прецени дали е съвместимо с правото на Съюза погасяването на правото на предприятието да иска съдът да разгледа всяко основание за оспорване на изхода от процедурата за възлагане на обществена поръчка, в случай че неговото изключване не е окончателно установено и че всеки конкурент може да се позове на равностоен законен интерес от отхвърлянето на офертата на останалите, което може да доведе до извод за невъзможност на възлагащия орган да избере редовна оферта и до откриването на нова процедура за възлагане, в която всеки от оферентите би могъл да участва?

⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

⁽²⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, 2007 г., стр. 31).

**Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 1 октомври 2020 г. —
DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energeias**

(Дело C-499/20)

(2020/C 433/46)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Отвeтник: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1.1, член 7, параграф 4 и член 8, във връзка с приложение I към Директива 97/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 май 1997 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка със съоръженията под налягане (ОВ L 181), да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като параграфи 1.2.4, P9.5.6.9 и P9.5.8.2 от гръцкия технически регламент на разглежданите в главното производство вътрешни инсталации за природен газ с работно налягане до 500 mbar, които определят по съображения за сигурност на лицата предимно в случаи на земетресения, условия и ограничения (задължение за вентилация, забрана за заземено пресичане), що се отнася до начина за инсталиране на съоръжения под налягане (газови тръбопроводи), когато посочените условия и ограничения се прилагат без разлика и по отношения на тръбопроводи, които подобно на разглежданите в главното производство, имат маркировка „СЕ“ и са сертифицирани от производителя като подлежащи на безопасно инсталиране и използване, без да съответстват на посочените по-горе условия и ограничения? Или

напротив горепосочените разпоредби на Директива 97/23/ЕО във връзка с член 2 от нея трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат условия и ограничения, които произтичат от начините за инсталация на съоръжения под налягане (газови тръбопроводи) като разглежданите в настоящото производство?

**Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на
9 октомври 2020 г. — RM/Landespolizeidirektion Steiermark**

(Дело C-508/20)

(2020/C 433/47)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: RM

Отвeтник: Landespolizeidirektion Steiermark

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли в рамките на административнонаказателно производство, водено с цел защита на режим на монопол, националният съд да подложи санкционната норма, която трябва да приложи, на проверка в светлината на свободното предоставяне на услуги, ако преди това вече е подложил на проверка режима на монопол в съответствие с изискванията на Съда на Европейския съюз и при тази проверка е установено, че режимът на монопол е обоснован?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:
 - 2а) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените глоби?
 - 2б) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага наказание в минимален размер на 6 000 EUR за всеки игрален автомат?
 - 2в) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, се налага заместващо наказание лишаване от свобода за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените наказания от този вид?
 - 2г) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която в случай на налагането на наказание на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, предвижда да се разпорежи плащането на сума за разноски по административнонаказателното производство в размер на 10 % от наложените глоби?

3) При отрицателен отговор на първия въпрос:

- 3а) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените глоби?
- 3б) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба в минимален размер на 6 000 EUR за всеки игрален автомат?
- 3в) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, се налага замествашо наказание лишаване от свобода за всеки игрален автомат, без да определя абсолютен размер на горната граница на общата сума на наложените наказания от този вид?
- 3г) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която в случай на налагане на наказание на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, предвижда да се разпреди плащането на сума за разноски по административнонаказателното производство в размер на 10 % от наложените глоби?

⁽¹⁾ ОВ С 83, 2010 г., стр. 389.

Иск, предявен на 12 октомври 2020 — Европейска комисия / Република България

(Дело C-510/20)

(2020/C 433/48)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Veunet, Иван Залогин, представители)

Ответник: Република България

Искания

- Да бъде установено, че Република България не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 2, буква а), подточки i), ii) и iii) и член 17, параграфи 2 и 3 от Директива 2008/56/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда.
- Република България да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и главни доводи

В нарушение на горепосочените разпоредби от Директива 2008/56/ЕО Република България е пропуснала да предостави на Комисията в срок задължителните актуализации на първоначалната оценка на състоянието на морската среда, определянето на добро състояние на околната среда и екологичните цели.

⁽¹⁾ ОВ 2008, L 164, стр. 19

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Силистра (България) на
16 октомври 2020 година — DB, LY / Началник на Районно управление гр. Силистра при Областна
дирекция на Министерство на вътрешните работи**

(Дело C-520/20)

(2020/C 433/49)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Силистра

Страни в главното производство

Жалбоподатели: DB, LY

Ответник: Началник на Районно управление гр. Силистра при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи

Преюдициален въпрос

Следва ли чл. 39 и по-специално чл. 39 § 3 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II), да се тълкува в смисъл, че се допуска национална уредба и административни практики, съгласно които, когато са налице данни, обосноваващи извод, че сигналът, въведен в ШИС, излиза от обхвата на целите, за постигането на които е регистриран, и по-конкретно на тези от чл. 38 § 1, компетентният изпълняващ орган може и следва да откаже изпълнението.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — Франция и IFP Énergies nouvelles/Комисия

(Съединени дела T-479/11 RENV и T-157/12 RENV) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Научни изследвания в областта на петролните залежи — Схема за помощ, приведена в действие от Франция — Имплицитна неограничена държавна гаранция, предоставена на IFPEN посредством даването на статут на EPIC — Предимство — Презумпция за съществуването на предимство — Пропорционалност)

(2020/C 433/50)

Език на производството: френски

Страни

Ищец по дело T-479/11 RENV: Френска република (представител: P. Dodeller)

Ищец по дело T-157/12 RENV: IFP Énergies nouvelles (Рюей Малмезон, Франция) (представители: E. Lagathu и É. Barbier de La Serre, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и D. Grespan)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение 2012/26/ЕС на Комисията от 29 юни 2011 година относно държавна помощ C 35/08 (ex NN 11/08), отпусната от Франция на публичноправната организация Institut français du pétrole (ОВ L 14, 2012 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отменя член 5, параграфи 3 и 4, както и член 6, параграф 1, доколкото се отнася до максималното въздействие на държавната гаранция съгласно оценката в член 5, параграфи 3 и 4 от Решение 2012/26/ЕС на Комисията от 29 юни 2011 година относно държавна помощ C 35/08 (ex NN 11/08), отпусната от Франция на публичноправната организация Institut français du pétrole.
- 2) Отхвърля жалбите в останалата им част.
- 3) Европейската комисия, Френската република и IFP Énergies nouvelles понасят направените от тях съдебни разноски по дела T-479/11 и T-157/12.
- 4) Френската република, IFP Énergies nouvelles и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски по дело C-438/16 P.
- 5) Френската република понася направените от нея съдебни разноски заедно със съдебните разноски, направени от Комисията, по дело T-479/11 RENV.
- 6) IFP Énergies nouvelles и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски по дело T-157/12 RENV.

⁽¹⁾ ОВ C 340, 19.11.2011 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — První povínová společnost/Комисия(Дело T-316/18) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Пощенски сектор — Задължение за предоставяне на универсална услуга — Решение да не се повдигат възражения — Защита на процесуалните права — Продължителност на производството — Пълно и достатъчно разглеждане на преписката от Комисията — Компенсация за изпълнение на задължението за предоставяне на универсална услуга — Услуга от общ икономически интерес — Директива 97/67/ЕО — Метод на избегнатите нетни разходи — Задължение за мотивиране)

(2020/C 433/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: První povínová společnost a.s., встъпило в правата на Mediaservis s.r.o. (Прага, Чешка република) (представители: D. Vosol и C. Schneider, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, D. Recchia и K. Blanck)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlášil, T. Müller и I. Gavrilová), Česká pošta s. p. (Прага) (представител: P. Kadlec, адвокат)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2018) 753 окончателен на Комисията от 19 февруари 2018 година, държавна помощ SA.45281 (2017/N) и държавна помощ SA. 44859 (2016/FC), с което се обявява, че компенсациите, предоставени от Чешката република на Česká pošta за осъществяването на нейната пощенска дейност в рамките на задължението за предоставяне на универсална услуга през периода 2013—2017 г., представляват държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар в съответствие с член 106, параграф 2 ДФЕС.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) První povínová společnost a.s., встъпило в правата на Mediaservis s. r. o., понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 3) Чешката република и Česká pošta s. p. понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — GVN/Комисия(Дело T-583/18) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Обществен пътнически превоз — Компенсиране на разходите, свързани със задълженията за извършване на обществена услуга — Задължение за определяне на максимални тарифи за ученици, студенти, чираци и лица с намалена подвижност — Член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт на провинция Долна Саксония) — Решение да не се повдигат възражения — Член 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Прехвърляне на финансови средства от провинция на органи, които организират пътнически превози на общинско равнище — Понятие за помощ)

(2020/C 433/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) (Хановер, Германия) (представител: C. Antweiler, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Tomat и К.-Р. Wojcik)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller, D. Klebs и S. Heimerl) и Land Niedersachsen (Германия) (представители: S. Barth и H. Gading, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2018) 4385 final на Комисията от 12 юли 2018 г. да не се повдигат възражения по отношение на мярката, приета от провинция Долна Саксония съгласно член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz [преписка SA.46538 (2017/NN)] (ОВ С 292, 2018 т., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) понася освен направените от него съдебни разноски и разноските, направени от Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия и провинция Долна Саксония понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — Hermann Albers/Комисия

(Дело T-597/18) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Обществен пътнически превоз — Компенсация за разходи, свързани с изпълнението на задължения за обществени услуги — Задължение за установяване на максимални тарифи за ученици, студенти, стажанти и лица с намалена подвижност — Член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт на Долна Саксония) — Решение да не се повдигат възражения — Член 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Прехвърляне на финансови средства от федерална провинция на органите, организиращи превоза на общинско равнище — Понятие за помощ — Задължение за уведомяване)

(2020/C 433/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hermann Albers е.К. (Нойбьоргер, Германия) (представител: S. Roling, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Tomat и К.-Р. Wojcik)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: J. Möller, D. Klebs и S. Heimerl) и Land Niedersachsen (Германия) (представители: S. Barth и H. Gading, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2018) 4385 final на Комисията от 12 юли 2018 г. да не повдига възражения срещу мярката, приета от Land Niedersachsen съгласно член 7а от Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Закон за местния транспорт на Долна Саксония) (преписка SA. 46697 [2017/NN]) (ОВ С 292, 2018 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Hermann Albers е.К. понася, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия и Land Niedersachsen понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — smart things solutions/EUIPO — Samsung Electronics (smart:)things)

(Дело T-48/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „smart:)things“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 59, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001)

(2020/C 433/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: smart things solutions GmbH (Зеефелд, Германия) (представител: R. Dissmann, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Söder, H. O'Neill и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Samsung Electronics GmbH (Швалбах/Таунус, Германия) (представители: T. Schmitz, M. Breuer и И. Димитров, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 ноември 2018 г. (преписка R 835/2018-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Samsung Electronics и smart things solutions.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда smart things solutions GmbH да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от Samsung Electronics GmbH.

⁽¹⁾ ОВ С 103, 18.3.2019 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Karpeta-Kovalyova/Комисия(Дело T-249/19) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Възнаграждение — Решение, с което се отказва правото на надбавка за експатриране, на дневна надбавка, на надбавка за настаняване и възстановяването на разностите за преместване и пътниите разноски при постъпване на служба — Член 4, параграф 1, буква а) от приложение VII от Правилника — Дипломатически статут — Петгодишен референтен период — Понятие за обичайно местоживееене)

(2020/C 433/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marina Karpeta-Kovalyova (Синт Питерс-Волуве, Белгия) (представител: S. Pappas, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohg и D. Milanowska)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 14 юни 2018 г., с което на жалбоподателя се отказва правото на надбавка за експатриране, на дневна надбавка, на надбавка за настаняване и възстановяването на пътниите разноски при постъпване на служба и на разностите за преместване

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Marina Karpeta-Kovalyova да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Decathlon/EUIPO — Athlon Custom Sportswear (athlon custom sportswear)(Дело T-349/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „athlon custom sportswear“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „DECATHLON“ — относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 433/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Decathlon (Вилньов-д'Аск, Франция) (представители: A. Cléry и C. Devernay, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Athlon Custom Sportswear PC (Калитеа, Гърция)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 27 март 2019 г. (преписка R 1724/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Decathlon и Athlon Custom Sportswear.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Decathlon да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 255, 29.7.2019 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)

(Дело T-607/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „FAKE DUCK“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Принципи на равно третиране и на законност)

(2020/C 433/57)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Itinerant Show Room Srl (Сан Джорджо ин Боско, Италия) (представител: E. Montelione, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Capostagno)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 1 юли 2019 г. (преписка R 830/2019-2) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „FAKE DUCK“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Itinerant Show Room Srl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 372, 4.11.2019 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Body Attack Sports Nutrition/EUIPO — Sakkari (Sakkattack)

(Дело T-788/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Sakkattack“ — По-ранни международни словни марки „ATTACK“ и „Body Attack“ и по-ранна международна фигуративна марка „Body Attack SPORTS NUTRITION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 433/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия) (представител: S. Labesius, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Maria Sakkarí (Никозия, Кипър) (представител: M. Nikolaraki, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 август 2019 г. (съединени преписки R 2432/2018-4 и R 2562/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Body Attack Sports Nutrition и г-жа Sakkarí.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 10, 13.1.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Dvectis CZ/EUIPO — Yado (поддържаща възглавница)

(Дело T-818/19) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, изобразяващ поддържаща възглавница — Преходен промислен дизайн — Основание за недействителност — Липса на отличителен характер — Информирани потребители — Степен на свобода на автора — Липса на различно общо впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Задължение за мотивиране)

(2020/C 433/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dvectis CZ s.r.o. (Бърно, Чешка република) (представител: J. Svojanovská, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Yado s.r.o. (Хандлова, Словакия)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2019 г. (преписка R 513/2018-3) относно производство по обявяване на недействителност между Yado и Dvectis CZ.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dvectis CZ s.r.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 27.1.2020 г.

Решение на Общия съд от 5 октомври 2020 г. — X-cen-tek/EUIPO — Altenloh, Brinck & Co. (PAX)(Дело T-847/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PAX“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз и международни марки „SPAX“ — Относително основание за отказ — Доминиращ елемент — Липса на неутрализиране — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Прилагане на закона във времето)

(2020/C 433/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Варденбург, Германия) (представител: H. Hillers, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Енепетал, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 27 септември 2019 г. (преписка R 2324/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Altenloh, Brinck & Co. и X-cen-tek

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда X-cen-tek GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Body Attack Sports Nutrition/EUIPO — Sakkari (SAKKATTACK)(Дело T-851/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SAKKATTACK“ — По-ранни международни словни марки „ATTACK“ и „Body Attack“ и по-ранна международна фигуративна марка „Body Attack SPORTS NUTRITION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 433/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия) (представител: S. Labesius, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Maria Sakkari (Никозия, Кипър) (представител: M. Nikolarakis, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 октомври 2019 г. (преписка R 2560/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Body Attack Sports Nutrition и г-жа Sakkari.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 61, 24.2.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — Bio-tec Biologische Naturverpackungen (BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE)

(Дело T-2/20) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE“ — По-ранна национална словна марка „BIOPLAK“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 433/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Ern, SA (Барселона, Испания) (представител: S. Correa Rodríguez, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и E. Śliwińska)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG (Емерих, Германия)

Предмет

Жалба против решението на пети апелативен състав на EUIPO от 10 октомври 2019 г. (дело R 418/2019-5), постановено в производство по възражение между Laboratorios Ern и Bio-tec Biologische Naturverpackungen.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Laboratorios Ern, SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 68, 2.3.2020 г.

Решение на Общия съд от 15 октомври 2020 г. — Rothenberger/EUIPO — Paper Point (ROBOX)(Дело T-49/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ROBOX“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „OROBX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Самостоятелна подкатегория от стоки — Взетане предвид на описателен елемент — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 433/63)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rothenberger AG (Келхайм, Германия) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Sakalaitė-Orlovskienė, J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Paper Point S.n.c. di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Арецо, Италия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 31 октомври 2019 г. (преписка R 210/2019-1), постановено в производство по възражение със страни Paper Point и Rothenberger.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Rothenberger AG да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 87, 16.3.2020 г.

Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки(Дело T-180/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Декларация на Конференцията на представителите на правителствата на държавите членки относно последиците от оттеглянето на Обединеното кралство за генералните адвокати на Съда — Акт, подлежащ на обжалване — Недопустимост)

(2020/C 433/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eleanor Sharpston (Шьонфелз, Люксембург) (представители: N. Forwood, J. Robb, barristers, и H. Mercer, QC)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Конференция на представителите на правителствата на държавите членки (представители: M. Bauer, R. Meyer и A. Sikora-Kalèda)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Декларацията на Конференцията на представителите на правителствата на държавите членки относно последиците от оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз за генералните адвокати на Съда на Европейския съюз от 29 януари 2020 г.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Eleanor Sharpston понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз и на Конференцията на представителите на правителствата на държавите членки.

⁽¹⁾ ОВ С 201, 15.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съд на Европейския съюз**(Дело T-184/20) ⁽¹⁾****(Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Писмо на председателя на Съда, с което държавите членки са приканени да назначат генерален адвокат — Акт, неподлежащ на обжалване — Недопустимост)****(2020/C 433/65)***Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Eleanor Sharpston (Шьонфелз, Люксембург) (представител: N. Forwood, barrister)*Ответник:* Съд на Европейския съюз (представители: J. Inghelram и Á. Almendros Manzano)**Предмет**

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението, съдържащо се в писмото на председателя на Съда от 31 януари 2020 г. до председателя на Съвета на Европейския съюз, с което държавите членки са приканени да назначат генерален адвокат на длъжността, заемана понастоящем от жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Eleanor Sharpston понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Съда на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 201, 15.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 6 октомври 2020 г. — Sharpston/Съвет и представители на правителствата на държавите членки**(Дело T-550/20) ⁽¹⁾****(Жалба за отмяна — Оттегляне на Обединеното кралство от Съюза — Решение на представителите на правителствата на държавите членки за назначаване на генерален адвокат в Съда — Акт, неподлежащ на обжалване — Явна недопустимост)****(2020/C 433/66)***Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Eleanor Sharpston (Шьонфелз, Люксембург) (представители: N. Forwood, barrister, и J. Flynn, QC)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, представители на правителствата на държавите членки (представители: M. Bauer, R. Meyer и A. Sikora-Kaléda)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2020/1251 на представителите на правителствата на държавите членки от 2 септември 2020 година за назначаване на трима съдии и на един генерален адвокат в Съда (ОВ L 292, 2020 г., стр. 1) в частта относно назначаването на г-н Anathasios Rantos на длъжността генерален адвокат в Съда

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Eleanor Sharpston понася направените от нея съдебни разноски, както и направените от Съвета на Европейския съюз и представителите на правителствата на държавите членки разноски, включително във връзка с обезпечителното производство пред Общия съд и Съда по дела T-550/20 R, C-423/20 P(R) и C-424/20 P(R).

(¹) ОВ C 348, 10.10.2020 г.

Жалба, подадена на 11 септември 2020 г. — ОД/Комисия

(Дело T-575/20)

(2020/C 433/67)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: OD (представител: V. Cukrov, avvocatessa)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви недействителността на Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1025 на Комисията от 13 юли 2020 година относно приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета към железопътния товарен превоз в Словения (нотифицирано под номер C(2020) 4540) (ОВ L 226, 2020 г., стр. 5; наричано по-нататък „Решението за изпълнение“) изцяло — както в член 1, по силата на който Директива 2014/25/ЕС продължава да се прилага за поръчки, възложени от възложители и предназначени да способстват за осъществяването на услуги за железопътен товарен превоз на територията на Словения, така и в член 2, по силата на който Република Словения е адресат на решението,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски — включително разноските на жалбоподателя, посочени в сметката за направените разходи — в срок от 15 дин от датата на постановяване на решението, заедно с законната мораторна лихва за забава, която започва да тече с изтичането на посочения петнадесетдневен срок.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: материалноправна незаконосъобразност на обжалваното решение поради неправилно посочване на адресата:
 - в член 2 от обжалваното решение ответникът е посочил Република Словения за адресат на решението, въпреки че жалбоподателят е единственият правен субект, встъпил в производството пред ответника, и въпреки че е поискал той самият и Република Словения да бъдат посочени за адресати на решението.

2. Второ основание: процесуалноправна незаконосъобразност на обжалваното решение:

- ответникът не е поканил жалбоподателя да предостави необходимата допълнителна информация и в отсъствието на тази информация е приел неправилно решение, съгласно което съответният (продуктов) пазар не включва автомобилния товарен транспорт, като по този начин е нарушил правото на добра администрация,
- ответникът не е мотивирал достатъчно обжалваното решение — от гледна точка на третото, четвъртото и петото основание за обжалване — тъй като не се е произнесъл по същество относно собствените си предходни решения, които са в полза на жалбоподателя, и по този начин е допуснал съществено процесуално нарушение.

3. Трето основание: материалноправна незаконосъобразност на обжалваното решение поради неправилното определяне на съответния (продуктов) пазар:

- в нарушение на собствената си практика (например Решение за изпълнение (ЕС) 2017/132 на Комисията от 24 януари 2017 г.) ответникът е определил съответния (продуктов) пазар, свеждайки го до пазара на железопътния транспорт, вместо да включи железопътния, автомобилния и въздушния транспорт,
- по този начин ответникът е нарушил, в ущърб на жалбоподателя, принципа на равенство и принципа на недопускане на дискриминация, тъй като в случая, посочения в предходното тире, който по същество е сходен, е взел решение в полза на инвеститора и е отхвърлил искането на жалбоподателя по настоящото производство.

4. Четвърто основание: материалноправна незаконосъобразност на обжалваното решение поради неправилното определяне на географския пазар:

- ответникът, без да изложи мотиви, е ограничил географския пазар до територията на Република Словения въз основа на неправилно тълкуване на Специален доклад № 8/2016, озаглавен „Железопътни товарни превози в ЕС: все още липсва развитие в правилната посока“, публикуван от Европейска сметна палата, като не е взел предвид твърденията и доказателствата на жалбоподателя, че той фактически извършва дейност на международния пазар.

5. Пето основание: материалноправна незаконосъобразност на обжалваното решение поради неотчитането на всички критерии за оценка на състоянието на конкуренцията:

- при оценката на състоянието на конкуренцията ответникът е взел предвид само пазарния дял на жалбоподателя, а е трябвало да взе предвид и редица други критерии като същинското или потенциалното наличие на конкуренция по смисъла на член 34, параграф 2 от Директива 2014/25/ЕС; ответникът не е взел предвид навлизането на пазара на четирима нови конкуренти, наред с тримата конкуренти, които вече са на пазара, както и факта, че поради тази причина в бъдеще пазарният дял на жалбоподателя ще намалее,
- като е взел предвид само пазарния дял на жалбоподателя, ответникът неправилно е приел, че този дял (85,21 %) е прекалено голям, за да се приеме, че пазарът е отворен за конкуренция, въпреки че в собствената си по-ранна практика той вече е приемал, че пазарни дялове от 86,7 % и от 73,6 % не са прекалено големи, ако се вземат предвид и други обстоятелства (Решение 2007/706/ЕО на Комисията от 29 октомври 2007 г. и Решение 2006/422/ЕО на Комисията от 29 октомври 2007 г.).

Жалба, подадена на 17 септември 2020 г. — Evropská vodní doprava-sped. и др./Парламент и Съвет

(Дело T-576/20)

(2020/C 433/68)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Evropská vodní doprava-sped. s. r. o. (Прага, Чешка република), Konakl s. r. o. (Klíčany, Чешка република), Eurex AD s. r. o. (Děčín, Чешка република), Ladislav Říha (Heřmanov, Чешка република), Vladimír Hurých (Ústí nad Labem, Чешка република) (представител: A. Vernu, адвокат)

Ответници: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) 2020/1054 ⁽¹⁾ за изменение на Регламент (ЕС) № 561/2006 и Регламент (ЕС) № 165/2014, приети въз основа на Директива (ЕС) 2018/957 ⁽²⁾, с която е изменена Директива 96/71/ЕО ⁽³⁾ за командироването на работници,
- да отмени Регламент (ЕС) 2020/1055 ⁽⁴⁾ за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012, приети въз основа на Директива (ЕС) 2018/957, с която е изменена Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници,
- да отмени Директива (ЕС) 2020/1057 ⁽⁵⁾ за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС и за изменение на Директива 2006/22/ЕО ⁽⁶⁾, приети въз основа на Директива (ЕС) 2018/957, с която е изменена Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници,
- ако приеме това за допустимо — при прилагане по аналогия на член 68 от Процедурния правилник на Общия съд да обедини настоящото дело с дела C-626/18 и C-620/18 за постановяване на общо решение,
- в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз да възстанови необходимите разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се посочват следните основания.

Предмет на жалбата са — основно и с оглед на спазването на срока — посочените в първите три искания законодателни норми, за които жалбоподателите твърдят, че са дискриминационни, респ. неблагоприятни от гледна точка на правото в областта на конкуренцията, и които са приети от Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз въз основа на Директива (ЕС) 2018/957, с която е изменена Директива 96/71/ЕО за командироването на работници.

Споменатите законодателни норми съдържали съществено по-благоприятна уредба на автомобилния транспорт под формата на т.нар. „транспортен пакет“ в сравнение с правната уредба, която съгласно Директива 2018/957/ЕС продължава да се прилага задължително спрямо жалбоподателите.

При условията на евентуалност жалбоподателите искат, също както Република Полша по дело C-626/18 и Република Унгария по дело C-620/18, Директива (ЕС) 2018/957 да се отмени отчасти, или при условията на евентуалност, изцяло, тъй като тази директива е в основата на представената в настоящия случай дискриминация на сектора на услугите, в който извършват дейност жалбоподателите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи (ОВ L 249, 2020 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2018/957 на Европейския парламент и на Съвета от 28 юни 2018 година за изменение на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 26, 2016 г., стр. 19).

⁽³⁾ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 29).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2020/1055 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на регламенти (ЕО) № 1071/2009, (ЕО) № 1072/2009 и (ЕС) № 1024/2012 с оглед на адаптирането им към развитието в сектора на автомобилния транспорт (ОВ L 249, 2020 г., стр. 17).

⁽⁵⁾ Директива (ЕС) 2020/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за определяне на специфични правила във връзка с Директива 96/71/ЕО и Директива 2014/67/ЕС за командироването на водачи в сектора на автомобилния транспорт и за изменение на Директива 2006/22/ЕО по отношение на изискванията за изпълнение и Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 249, 2020 г., стр. 49).

⁽⁶⁾ Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/559/ЕИО на Съвета (ОВ L 102, 2006 г., стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 187).

Жалба, подадена на 24 септември 2020 г. — MN/Европол

(Дело T-586/20)

(2020/C 433/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: MN (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение от 6 март 2020 г. за неподновяване на договора му за неопределен срок,
- да осъди Eurorol да му заплати сумата от 25 000 EUR като обезщетение за претърпените в резултат на обжалването решение неимуществени вреди,
- да осъди Eurorol да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: незаконосъобразност на критерия, който е използван, за да се обоснове неподновяването на договора на жалбоподателя за неопределен срок, тъй като не позволява да се определи интересът на службата.
2. Второ основание, изтъкнато при условията на евентуалност: многобройни явни грешки в преценката, опорочаващи обжалването решение.

Жалба, подадена на 24 септември 2020 г. — МО/Съвет

(Дело T-587/20)

(2020/C 433/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: МО (представител: A. Guillerme, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Органа по назначаването от 19 ноември 2019 г. за преназначаването на МО в отдела за писмени преводи на румънски език,
- да отмени атестационния доклад на жалбоподателя за 2019 г.,
- да установи наличието на незаконосъобразно поведение на администрацията спрямо жалбоподателя, считано от 2016 г., и да осъди ответника да му плати сумата от 277 371,36 EUR за претърпените вреди,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, що се отнася до отмяната на решението за преназначаване в отдела за писмени преводи на румънски език, свързано с нарушение на правото спрямо него да се положи дължимата грижа. Това основание има две части.
 - Първа част, свързана с обстоятелството, че решението за преназначаване не отчитало нито интереса на службата, нито интереса на жалбоподателя, нито принципа на еквивалентност на длъжностите.
 - Втора част, свързана с незачитане на правото да бъде изслушан преди приемане на решението да бъде преназначен.
2. Второ основание, що се отнася до отмяната на решението за преназначаване на жалбоподателя в отдела за писмени преводи на румънски език, свързано с нарушение на правото на изслушване. Това основание има две части.
 - Първа част, свързана с незачитане на правото на предварително изслушване, като на жалбоподателя не са били съобщени данните, позволяващи му да се защити надлежно.
 - Втора част, свързана с фактически грешки и явна грешка в преценката, опорочаващи атестационния доклад на жалбоподателя за 2019 г.
3. Трето основание, що се отнася до обезщетението за вреди, оценени на 277 371,36 EUR — с възможност за увеличаване или намаляване на този размер в хода на производството, което основание е свързано с незаконосъобразното поведение и незаконосъобразните решения на Съвета. Това основание има 5 части.
 - Първа част, свързана с незаконосъобразното поведение на администрацията по време на и след административното разследване за тормоз по отношение на жалбоподателя.
 - Втора част, свързана с незаконосъобразността на решението за преназначаване, което е в основата на вредите, чието поправяне иска жалбоподателят.
 - Трета част, свързана с неатестирането на жалбоподателя по повод на реформата на Правилника от 2014 г.
 - Четвърта част, свързана с нарушение на защитата на медицинските данни на жалбоподателя.
 - Пета част, свързана с незаконосъобразност на процедурата за оценяване за 2019 г.

Жалба, подадена на 29 септември 2020 г. — JD/EIB

(Дело T-608/20)

(2020/C 433/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JD (представител: Н. Hansen, lawyer)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението (i), с което от жалбоподателя се изисква да подпише допълнително споразумение към договора за назначаването му, в което се отказва от гарантирани плащания, и (ii) не се допуска жалбоподателят да встъпи в длъжност при ответника, ако не подпише посоченото допълнително споразумение, което е във формата на (а) писмо от ответника до жалбоподателя, на което е отбелязана дата 20 януари 2020 г., но което е изпратено само по електронна поща на 23 януари 2023 г., (б) размяна на електронни писма между ответника и жалбоподателя между 29 януари 2020 г. и 7 февруари 2020 г. и (в) писмо от ответника до жалбоподателя от 3 март 2020 г.,

- да отмени приетото след обжалване по административен ред решение, с което се потвърждава първоначалното решение и което е във формата на писмо от ответника до адвоката на жалбоподателя с дата 18 юни 2020 г., като то обаче е изпратено само по електронна поща на 19 юни 2020 г.,
- вследствие на това да разпреди ответникът да оттегли своите писма от 20 януари 2020 г., от 18 юни 2020 г. и направеното с тях искане жалбоподателят за подпише въпросното допълнително споразумение като предпоставка за встъпването му в длъжност,
- да поправи медицинското свидетелство, издадено от служебния лекар на ответника на 10 януари 2020 г. и изпратено същия ден с електронна поща на жалбоподателя, доколкото в него не трябва да се съдържа точка, в която се посочва наличието на заболяване, за което се твърди, че може да доведе до инвалидност в бъдеще,
- да постанови, главно, ответникът да предостави на жалбоподателя осъществима възможност да встъпи в длъжност в ЕИБ и да заплати с обратна дата възнаграждение и плащания, считано от договорно установената дата за встъпване в длъжност, т.е. 1 февруари 2020 г., или, при условията на евентуалност, да присъди следното обезщетение:
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение за претърпени вреди в размер на четири годишни заплати, т.е. 367 499,52 EUR,
- във всички случаи да постанови плащането на следното обезщетение:
 - да осъди ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение за нематериални вреди в размер на 20 000 EUR,
 - да осъди ответника да заплати на жалбоподателя сума в размер на 2 104,19 EUR като обезщетение за разходите за преместване,
 - да осъди ответника да заплати на жалбоподателя сума в размер на 15 312,48 EUR като обезщетение за неизплатената надбавка за настаняване,
 - във всички случаи да осъди ответника да заплати на жалбоподателя 15 000 EUR като обезщетение за разходите за правна консултация, получена преди образуването на настоящото производство, доколкото тези разходи не са включени в подлежащите на възстановяване в полза жалбоподателя разноски, като жалбоподателят изрично си запазва правото да увеличи цената на това искане в хода на производството,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, и
- да запази всички права на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: съществено процесуално нарушение

- Твърди се, че медицинското свидетелство, издадено от служебния лекар на 10 януари 2020 г., съдържа лични данни на жалбоподателя, които надхвърлят обхвата на данните, които е следвало да се оповестят съгласно приложимата правна уредба.

2. Второ основание: нарушение на правна разпоредба във връзка с прилагането на Договорите

- Твърди се, че няма правно основание на жалбоподателят да се откажат плащания или осигуровки.
- Освен това жалбоподателят твърди, че ответникът е тълкувал неправилно член 6, параграф 1 от Правилника относно пенсионната схема на служителите, прилагайки довод, основан на член 32 от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз.
- В допълнение се твърди, че тълкуването на член 6, параграф 1 от Правилника относно пенсионната схема на служителите е в противоречие с (i) хронологията на приемане на разпоредбата и (ii) кореспонденцията на ответника с неговите служители.

3. Трето основание: нарушение на правна разпоредба във връзка с прилагането на Договорите

- В рамките на това основание жалбоподателят твърди, че липсва правно основание за наложеното му изискване от страна на ответника да подпише допълнително споразумение към договора за назначаване, съгласно което той се е отказал от определени социалноосигурителни права.

4. Четвърто основание: нарушение на Договорите, и по-специално на различни разпоредби от Хартата на основните права на Европейския съюз

- Жалбоподателят твърди, че действията на ответника са дискриминационни и нарушават член 21, параграф 1 и член 34, параграф 1 от Хартата.
- Нарушени били процесуалните права на жалбоподателя по член 41 и правото му на достъп до документи по член 42 от Хартата.
- Освен това били нарушени и правата на жалбоподателя на ефективна защита и справедлив процес съгласно Хартата.

5. Пето основание: съществено процесуално нарушение

- Жалбоподателят твърди, че медицинският преглед преди назначаването трябва да се извърши като присъствен медицински преглед, което не било направено в настоящия случай.

6. Шесто основание: допълнително съществено процесуално нарушение

- Изтъква се, че обжалваното решение, с което се потвърждава първоначалното решение, било взето от лица, за които се твърди, че са им делегирани правомощията на председателя на ЕИБ за упражняване на контрол, при положение че липсва правно основание за това делегиране.
- При условията на евентуалност, ако се приеме, че председателят на ЕИБ е имал възможност валидно да делегира правомощията си за упражняване на контрол, обжалваното решение, с което се потвърждава първоначалното решение, следва да бъде отменено, тъй като е прието от лица, които са имали конфликт на интереси и поради това не са били безпристрастни. Ето защо било налице нарушение на принципа на добрата администрация и на изискванията, произтичащи от член 41 от Хартата.

7. Седмо основание, в рамките на което жалбоподателя изтъква направените от него по настоящото дело искания

- Жалбоподателят иска главно да се изпълни неговият договор, т.е. да бъде допуснат да встъпи в длъжност при ответника, като му бъде изплатено възнаграждение с обратна дата.
- При условията на евентуалност жалбоподателят иска да му бъде присъдено обезщетение, чийто размер се равнява на размера на възнаграждението за уговорения от страните определен срок.
- Във всички случаи, т.е. независимо дали Съдът уважи главното искане на жалбоподателя или неговото искане при условията на евентуалност, жалбоподателят иска да му бъде присъдено обезщетение за загуби, претърпени на различни основания поради действията на ответника и неговите незаконосъобразни решения.

Жалба, подадена на 1 октомври 2020 г. — Casino, Guichard-Perrachon/Комисия

(Дело T-614/20)

(2020/C 433/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Casino, Guichard-Perrachon (Сент-Етиен, Франция) (представители: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic и G. Aubron, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени на основание член 263 ДФЕС решение C(2020) 5192 окончателен на Европейската комисия от 23 юли 2020 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание в подкрепа на жалбата — незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като е прието на базата на документи, получени от Комисията във връзка с предварителни проверки, извършени на основание на незаконосъобразни решения, предмет на жалби за отмяна по дела T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon/Комисия, и T-538/19, Casino, Guichard-Perrachon/Комисия.

Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — FZ и др./Комисия

(Дело T-618/20)

(2020/C 433/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: FZ и 17 други жалбоподатели (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на Комисията относно изготвянето на фиша за трудово възнаграждение за декември 2019 г. за жалбоподателите в частта, свързана с прилагането за първи път на корекционните коефициенти, определени с обратно действие, считано от 1 април до 1 юли 2019 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на жалбата, са нарушаване на членове 64 и 65 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), нарушаване на принципа на равно третиране във връзка с еднаква покупателна способност и явна грешка в преценката.

Жалбоподателите считат, че за да определи корекционния коефициент, който се прилага към трудовото възнаграждение на жалбоподателите, назначени на работа извън Съюза, Евростат трябва да събере конкретни данни за местоработата им в съответствие с правилата за прилагането на членове 64 и 65 от Правилника, посочени в приложение XI към него.

Те твърдят и че коефициентите, определени в рамките на международното споразумение за сътрудничество между Евростат, ОИСП и ООН, са намалени за периода от януари 2018 г. до януари 2019 г. от 239,7 на 94,0 докато за същия период коефициентите, прилагани към възнагражденията на персонала на ООН са увеличени, за да се вземе предвид инфлацията. През 2017 г. конгоанският франк (CDF) претърпява силно обезценяване спрямо долара (USD) и еврото, съчетано със значителна инфлация, което води до чувствително увеличаване на цените в USD, следвайки анализите на МВФ.

Според жалбоподателите ответникът не обяснява по какъв начин приложените коефициенти отчитат тези съществени елементи.

Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — FJ и др./ЕСВД

(Дело T-619/20)

(2020/C 433/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: FJ и петима други жалбоподатели (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени фиша за трудово възнаграждение за декември 2019 г. за жалбоподателите в частта, свързана с прилагането за първи път на корекционните коефициенти, определени с обратно действие, считано от 1 април до 1 юли 2019 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на жалбата, са нарушаване на членове 64 и 65 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), нарушаване на принципа на равно третиране във връзка с еднаква покупателна способност и явна грешка в преценката.

Жалбоподателите считат, че за да определи корекционния коефициент, който се прилага към трудовото възнаграждение на жалбоподателите, назначени на работа извън Съюза, Евростат трябва да събере конкретни данни за местоработата им в съответствие с правилата за прилагането на членове 64 и 65 от Правилника, посочени в приложение XI към него.

Те твърдят и че коефициентите, определени в рамките на международното споразумение за сътрудничество между Евростат, ОИСР и ООН, са намалени за периода от януари 2018 г. до януари 2019 г. от 239,7 на 94,0 докато за същия период коефициентите, прилагани към възнагражденията на персонала на ООН са увеличени, за да се вземе предвид инфлацията. През 2017 г. конгоанският франк (CDF) претърпява силно обезценяване спрямо долара (USD) и еврото, съчетано със значителна инфлация, което води до чувствително увеличаване на цените в USD, следвайки анализите на МВФ.

Според жалбоподателите ответникът не обяснява по какъв начин приложените коефициенти отчитат тези съществени елементи.

Жалба, подадена на 5 октомври 2020 г. — Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия

(Дело T-625/20)

(2020/C 433/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Les Mousquetaires (Париж, Франция), ITM Entreprises (Париж) (представители: N. Jalabert-Doury и K. Mebarek, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението от 23 юли 2020 г. относно производство по член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (преписка AT.40466 — Alliance Casino и Intermarché),
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват едно основание в подкрепа на жалбата, изведено от нарушение на правото на ефективни правни средства за защита, от член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) и от липса на правно основание, тъй като обжалваното решение налага на жалбоподателите да посочват заседания и отново да изпращат документи, които вече са взети от Комисията и впоследствие са обявени за недействителни от Общия съд на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — Delifruit/Комисия

(Дело T-629/20)

(2020/C 433/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Delifruit, SA (Гуялакил, Еквадор) (представители: K. Van Maldegem, P. Sellar и S. Saez Moreno, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени частично Регламент (ЕС) 2020/1085 на Комисията, поправен, в частта му, в която установява на 0,01 mg/kg максимално допустимите граници на остатъчни вещества от хлорпирифос за банани, и
- да осъди Европейската комисия да плати разноските за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска частичната отмяна на Регламент (ЕС) 2020/1085 на Комисията от 23 юли 2020 година за изменение на приложения II и V към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от хлорпирифос и хлорпирифос-метил във или върху определени продукти ⁽¹⁾, поправен ⁽²⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид релевантен фактор (съществено изследване, което не подкрепя една от изтъкнатите причини за приемането на максимално допустимите граници на остатъчни вещества) при преценката си, довела да приемането на обжалвания акт, и по този начин е нарушила член 14, параграф 2, букви а) и е) от Регламент № 396/2005, който изисква да вземе предвид всички релевантни и налични данни.

⁽¹⁾ ОВ L 239, 2020 г., стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 245, 2020 г., стр. 31.

Жалба, подадена на 15 октомври 2020 г. — JP/Commission**(Дело T-638/20)**

(2020/C 433/77)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* JP (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, адвокати)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението от 17 юли 2019 г. кандидатът да не бъде включен в списъка с успешно издържалите Конкурс EPSO/AD/363/18 — Администратори (AD7), както и решението от 10 декември 2019 г., с което се отхвърля неговото искане за преразглеждане,
- да отмени решението от 7 юли 2020 г., с което се отхвърля жалбата му от 5 март 2020 г.,
- да осъди ответника да изплати обезщетение за причинените на жалбоподателя вреди и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят излага три твърдения в подкрепа на жалбата.*

1. Първото твърдение е най-напред, че е допуснато нарушение на принципа, съгласно който членовете на конкурсната комисия трябва да разполагат с необходимите умения да преценяват обективно представянето и професионалните квалификации на кандидата на свързаното с областта интервю, второ, че е допуснато нарушение на принципа на равно третиране, и накрая, че е допуснато нарушение на принципа на оправдани правни очаквания.
2. Второто твърдение е, че допуснато нарушение на принципа, съгласно който съставът на конкурсната комисия трябва да е достатъчно неизменен.
3. Третото твърдение е за няколко явни грешки в преценката.

Жалба, подадена на 22 октомври 2020 г. — TIB Chemicals/Комисия**(Дело T-639/20)**

(2020/C 433/78)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* TIB Chemicals AG (Манхайм, Германия) (представител: K. Fischer, lawyer)*Ответник:* Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично Делегиран регламент (ЕС) 2020/1182 на Комисията ⁽¹⁾ от 19 май 2020 г. в частта, която се отнася до веществото „диоктилкалаен дилаурат; [1] станан, диоктил-, бис(кокосов ацилокси) производни [2]“ и която изменя Приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 ⁽²⁾ с включването на това вещество, както и на класификацията и елементите от етикежа, които му съответстват, в таблица 3 на част 3 от Приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: спорният Регламент нарушава член 37, параграфи 1 и 5 във връзка с част 2 от Приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008, тъй като информацията, която е посочена за това вещество в регистрационното досие по REACH, не е била взета предвид. Това представлява явна грешка в преценката.
2. Второ основание: спорният Регламент нарушава членове 5, 9, 36 и 37 във връзка с част 1 (раздел 1.1.1.3) и част 3 (раздели 3.7.2.2 и 3.7.2.3) от Приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008, тъй като наличната релевантна информация не е надлежно проверена, оценена и преценена в съответствие с доказани научни принципи.
3. Трето основание: спорният Регламент нарушава членове 5, 36 и 37 във връзка с част 1 (раздел 1.1.1.3) и част 3 (раздели 3.7.2.2 и 3.7.2.3) от Приложение I към регламент (ЕО) № 1272/2008, тъй като приложеното кръстосано препращане (read-across) не почива на надеждна научна основа и тъй като Комисията е преценила погрешно тежестта на наличните доказателства.
4. Четвърто основание: спорният Регламент е приет в нарушение на член 36, параграф 1, буква г) и член 37, параграф 5 във връзка с част 3, раздел 3.7 от Приложение I към регламент (ЕО) № 1272/2008, тъй като Комисията не е могла да представи ясни научни доказателства, че разглежданото вещество покрива критериите на съответната класификация за токсичност за репродукцията (категория 1B) и STOT RE1.
5. Пето основание: спорният Регламент е приет в нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като класификацията на разглежданото вещество не е нито подходяща, нито необходима. По-конкретно на жалбоподателя е отказана възможността за освобождаване.
6. Шесто основание: с приемането на спорния Регламент Комисията е нарушила член 37, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1272/2008, както и правото на жалбоподателя на добра администрация и на изслушване. По-конкретно жалбоподателят е бил лишен от всякаква възможност да представи полезни съображения по становището на КОР и да докаже, че това становище е неправилно от научна гледна точка.
7. Седмо основание: като е приела спорния Регламент без да извърши и документира предварително оценка на въздействието, Комисията е нарушила задълженията си по Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/1182 на Комисията от 19 май 2020 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на част 3 от приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 261, 2020 г., стр. 2).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 октомври 2020 г. — NG и др./Парламент и Съвет**(Дело T-646/20)**

(2020/C 433/79)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподатели:* NG и 17 други жалбоподатели (представител: R. Martens, адвокат)*Ответници:* Съвет на Европейския съюз, Европейски парламент**Искания***Жалбоподателите молят Общия съд:*

- да отмени в неговата цялост член 1, параграф 6, букви в) и г) от Регламент (ЕС) 2020/1054 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 по отношение на минималните изисквания за максималното дневно и седмично време на управление, минималните прекъсвания и дневните и седмичните почивки, и на Регламент (ЕС) № 165/2014 по отношение на установяването на местоположението чрез тахографи,
- да осъди ответниците да платят всички разноски, включително всички разноски, свързани с производството за спиране на прилагането.

Основания и основни доводи*Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание, в което се твърди наличието на нарушение на член 2, член 4, параграф 2 и член 9 ДЕС, членове 18 и 95 ДФЕС, член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и принципите на равенство и недопускане на дискриминация като общи принципи на правото на Съюза във връзка с член 5, параграф 4 ДЕС и на принципа на пропорционалност като общ принцип на правото на Съюза, като последица от фактическа и непряка дискриминация.
2. Второ основание, в което се твърди наличието на нарушение на членове 26 и 56 ДФЕС, член 16 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 5, параграф 4 ДЕС и принципа на пропорционалност като общ принцип на правото на Съюза, като последица от незаконосъобразното ограничение на свободата на предоставяне на услуги и на свободата на стопанска дейност.
3. Трето основание, в което се твърди наличието на нарушение на член 3, параграф 3 ДЕС, членове 11 и 191 ДФЕС и на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като последица от засягане на опазването, закрилата и подобряването на качеството на околната среда.
4. Четвърто основание, в което се твърди наличието на нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС, член 5 от Протокол № 5 към ДФЕС, Междуйнституционалното споразумение за по-добро законотворчество и задължението за представяне на мотиви, като резултат от непредставянето на подробно изложение на мотивите и от неизвършването на оценки на въздействието.
5. Пето основание, в което се твърди наличието на нарушение на членове 91 и 94 ДФЕС и на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с основното право на личен и семеен живот, което е гарантирано в член 8 от Европейската конвенция за правата на човека и е основен принцип на правото на Съюза, като резултат от сериозното засягане на стандарта на живот и нивото на заетост и от незаконосъобразната намеса в личния и семеен живот.

Жалба, подадена на 27 октомври 2020 г. — Impresa comune Clean Sky 2/NG

(Дело T-649/20)

(2020/C 433/80)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Impresa comune Clean Sky 2 (представители: M. Velardo, avvocato и B. Mastantuono)

Ответник: NG

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на Съвместно предприятие Clean Sky 2 сумата от 168 062,23 EUR във връзка със споразумението за отпускане на безвъзмездни средства № 632420 „FIMAC, FAST impact cross-analysis methodology for Composite leading edge Structures“ в рамките на Седма рамкова програма на Европейския съюз, заедно с лихва от 3,5 %, прилагана от Европейската централна банка към основните операции по рефинансиране, считано от 13 юли 2019 г. до датата на действителното плащане,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква следното основание:

Ответникът нарушил задълженията си по договора, като не възстановил сумата, отнасяща се до разходите за персонала, обявени за недопустими за финансиране. Вследствие на това на 12 юли 2019 г. жалбоподателят издава дебитно известие в размер на 168 062,23 EUR, внесени в полза на дружеството Alpha Consulting Service Srl, заличено от търговски регистър. Съгласно италианското право ответникът всъщност бил отговорен за неизпълнението на договорните задължения на дружеството Alpha Consulting Service Srl, тъй като те изпълняват функциите на съдружник и ликвидатор, както и на предприятието Alpha Consulting Service Srl, заличено от търговския регистър. Възраженията на дружеството след издаването на дебитното известие били общи, непълни и неподкрепени от доказателства и следователно изглеждат напълно неоснователни. Ето защо жалбоподателят е легитимиран да иска възстановяване и събиране на внесената сума, както и лихвите за забава.

Жалба, подадена на 28 октомври 2020 г. — Mylan Ireland/EMA

(Дело T-653/20)

(2020/C 433/81)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mylan Ireland Ltd (Дъблин, Ирландия) (представител: O. Swens, адвокат)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да постанови, че възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя срещу заключението на Комитета по лекарствените продукти за хуманна употреба (CHMP), че Sanofi има статут на ново активно вещество, цитирано в решение от 26 август 2013 г. за предоставяне на разрешение за търговия с „Aubagio™ — Teriflunomide“, е допустимо и основателно,
- да отмени решението на ЕМА от 18 август 2020 г., с което не потвърждава заявлението на Mylan за издаване на разрешение за търговия с генерична версия на лекарствения продукт Aubagio™, и

— да осъди ЕМА да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание: тъй като възражението за незаконосъобразност е основателно, обжалваното решение е правно недопустимо, защото ЕМА е допуснала грешка при установяване на фактите и прилагане на правото и не е изпълнила задължението си за мотивиране и извършване на внимателна и щателна преценка съгласно изискванията на член 296 ДФЕС
2. Второ основание: законосъобразността на обжалваното решение се оспорва и поради това, че статутът на „ново активно вещество“ е трябвало да бъде преразгледан при подаването на възраженията на Mylan, които са били представени във фазата на подаване на заявлението. Затова се твърди, че ЕМА не е изпълнила надлежно своите задължения, и по-специално задължението си да извърши действителна и внимателна преценка и да се мотивира съгласно изискванията на член 296 ДФЕС, което на свой ред прави обжалваното решение незаконосъобразно.

Жалба, подадена на 30 октомври 2020 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-657/20)

(2020/C 433/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суордс, Ирландия) (представители: F. Laprévote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating и I. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Европейската комисия (ЕС) от 9 юни 2020 г. относно държавна помощ SA.57410 COVID — Рекапитализация на Finnair⁽¹⁾, и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Жалбоподателят е поискал също жалбата да бъде разгледана по реда на бързото производство на основание член 23а от Статута на Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е, че Комисията е приложила неправилно член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, не е приложила изцяло Временната рамка и е допуснала явна грешка в преценката, като е констатирала, че помощта е насочена към преодоляване на сериозно сътресение във финландската икономика, като не е изпълнила задължението си да претегли положителните ефекти от помощта и отрицателното ѝ въздействие върху условията за търговия и запазването на ненарушена конкуренция (т.е. да извърши „проверка за балансираност“) и като е констатирала, че Finnair не притежава значителна пазарна сила.
2. Второто твърдение е, че Комисията е нарушила конкретни разпоредби от ДФЕС и общите принципи на правото на Съюза на забрана на дискриминация, свободно движение на услуги и свобода на установяване, които са в основата на либерализацията на въздушния транспорт в Съюза след края на 1980-те години. Либерализацията на пазара на въздушния транспорт в Съюза дава възможност за израстването на истински паневропейски нискотарифни авиокомпани. Европейската комисия е пренебрегнала вредите, които кризата с COVID-19 е причинила на тези паневропейски авиокомпани, и ролята им във въздушната свързаност на Финландия, като е разрешила на Финландия да отдели помощи за Finnair.

3. Третото твърдение е, че Комисията не е започнала официална процедура по разследване въпреки сериозните трудности и че е нарушила процесуалните права на жалбоподателя.
4. Четвъртото твърдение е, че в решението не е изпълнено задължението за мотивиране на Комисията.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) на Европейската комисия от 9 юни 2020 г. относно държавна помощ SA.57410 COVID — Рекапитализация на Finnair (ОВ L 310, 2020 г., стр. 46).

Жалба, подадена на 2 ноември 2020 г. — Jakober/EUIPO (Форма на чаша)

(Дело T-658/20)

(2020/C 433/83)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Philip Jakobер (Штутгарт, Германия) (представител: J. Klink, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на чаша) — заявка за регистрация № 15 963 994

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 20 август 2020 г. по преписка R 554/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да измени обжалваното решение, да приеме жалбата за основателна и да допусне вписването на марка на Съюза № 15 963 994 в регистъра на EUIPO,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 30 септември 2020 г. — Banco Comercial Português и др./Комисия

(Дело T-298/18) ⁽¹⁾

(2020/C 433/84)

Език на производството: английски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 249, 16.7.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 септември 2020 г. — DEI/Комисия**(Дело T-694/18) ⁽¹⁾****(2020/С 433/85)***Език на производството: гръцки*

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 28.1.2019 г.

